Europeiska unionens
officiella tidning

C 209

Sextioandra årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

20 juni 2019

Innehållsförteckning

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2019/C 209/01 Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för icke-finansiell rapportering – Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information 1

2019/C 209/02 Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9323 – RheinEnergie/SPIE/TankE) ([1]) 31

2019/C 209/03 Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9363 – Koito/Elbit/BWV/JV) ([1]) 31

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2019/C 209/04 Eurons växelkurs 32

SV

([1]) Text av betydelse för EES.

UPPLYSNINGAR OM EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

2019/C 209/05 Inget statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet 33

V *Yttranden*

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV DEN GEMENSAMMA HANDELSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2019/C 209/06 Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa antisubventionsåtgärder kommer att löpa ut 34

2019/C 209/07 Tillkännagivande om återupptagande av förfarandena till följd av domarna av den 10 april 2019 i målen T-300/16 och T-301/16 rörande kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2016/387 och (EU) 2016/388 om införande av en slutgiltig utjämningstull och en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien 35

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2019/C 209/08 Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9314 – Sogeclair/AddUp/PrintSky) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ([1]) 40

2019/C 209/09 Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9382 – Toyota Financial Services Corporation/Mazda Motor Corporation/SMM Auto Finance JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ([1]) 42

([1]) Text av betydelse för EES.

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Riktlinjer för icke-finansiell rapportering

Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information

(2019/C 209/01)

Viktig anmärkning

Detta meddelande har utarbetats i enlighet med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU ([1]) för att hjälpa berörda företag att rapportera icke-finansiell information på ett relevant, användbart, konsekvent och mer jämförbart sätt. Det är ett tillägg till *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering* som antogs av kommissionen 2017 (C(2017) 4234 final). Detta meddelande innehåller icke-bindande riktlinjer och skapar inga nya rättsliga skyldigheter. I den utsträckning detta meddelande tolkar direktiv 2014/95/EU påverkar kommissionens ståndpunkt inte eventuella tolkningar av detta direktiv som görs av Europeiska unionens domstol. Företag som använder dessa riktlinjer kan även stödja sig på internationella, EU-baserade eller nationella ramar. Detta meddelande utgör ingen teknisk standard, och varken de som sammanställer icke-finansiella rapporter eller någon annan part, oavsett om denne agerar på sammanställarens vägnar eller inte, får hävda att icke-finansiella rapporter överensstämmer med detta dokument.

Innehåll

		Sida
1.	Inledning	2
1.1.	Varför upprätta nya riktlinjer om klimatrelaterad rapportering?	2
1.2.	Fördelar för rapporterande företag	3
2.	Hur ska riktlinjerna användas?	3
2.1.	Allmänt	3
2.2.	Väsentlighet	4
2.3.	Klimatrelaterade risker, beroendeförhållanden och möjligheter	5
2.4.	De föreslagna rapporternas struktur	8
2.5.	Överensstämmelse med vedertagna ramar och standarder för rapportering	8
3.	Rekommenderade upplysningar och ytterligare vägledning	8
3.1.	Affärsmodell	8
3.2.	Policy och due diligence-granskning	9
3.3.	Resultat	10
3.4.	Väsentliga risker och hanteringen av dessa	11
3.5.	Centrala resultatindikatorer	12
Bilaga I:	Ytterligare vägledning för banker och försäkringsbolag	21
Bilaga II:	Kartläggning av kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering och TCFD:s rekommenderade upplysningar	29

([1]) EUT L 330, 15.11.2014, s. 1.

1. INLEDNING

1.1 Varför upprätta nya riktlinjer om klimatrelaterad rapportering?

Parisavtalet om klimatförändringar från 2015, FN:s mål för hållbar utveckling och FN:s klimatpanel IPCC:s specialrapport från oktober 2018 pekar alla på att det behövs snabbare och kraftfulla åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och skapa en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi. EU har enats om långtgående mål för minskade utsläpp av växthusgaser, förnybar energi och energieffektivitet för 2030 ([2]), och har antagit såväl regler om växthusgasutsläpp från markanvändning som utsläppsmål för personbilar och lätta lastbilar. Under 2018 offentliggjorde kommissionen sin strategiska långsiktiga vision om en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi fram till 2050 ([3]).

Företag och finansinstitut spelar en avgörande roll i omställningen till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi. För det första krävs redan en ytterligare årlig investering på 180 miljarder euro för att möta EU:s energi- och klimatmål för 2030, och ytterligare finansiering kommer att behövas för att uppnå klimatneutralitet till 2050. Många av dessa investeringar innebär betydande affärsmöjligheter, och stora delar av finansieringen måste komma från privat kapital. För det andra behöver företagen och finansinstituteten bli bättre på att förstå och hantera riskerna för att deras affärsverksamhet påverkar klimatet negativt men även de risker som klimatet utgör för deras verksamhet. Kostnaden för väderrelaterade katastrofer uppgick 2017 till rekordhöga 283 miljarder euro. Fram till 2100 kan upp till två tredjedelar av Europas befolkning drabbas av effekterna av sådana katastrofer, jämfört med 5 % i dag. Bättre rapportering av klimatrelaterad information från företagen kan bidra till genomförandet av Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030, genom vilket regeringar uppmanas att bedöma, registrera, dela och offentligt redovisa katastrofförluster.

I mars 2018 offentliggjorde kommissionen sin *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt*, som har till syfte att styra kapital till hållbara investeringar, hantera finansiella risker till följd av klimatförändringar och andra miljörelaterade och sociala problem samt främja öppenhet och långsiktighet i finansiell och ekonomisk verksamhet ([4]). De nya riktlinjerna om företagens rapportering av klimatrelaterad information offentliggörs som en del av handlingsplanen.

Ett antal andra åtgärder i handlingsplanen är i viss utsträckning beroende av att företagen rapporterar tillräcklig hållbarhetsrelaterad information. Detta gäller till exempel förslagen till förordningar om inrättande av en ram (taxonomi) för att underlätta hållbara investeringar ([5]), om hållbarhetsinformation som ska lämnas av institutionella investerare och kapitalförvaltare ([6]) och om koldioxidrelaterade referensvärden ([7]).

Utan tillräcklig, tillförlitlig och jämförbar hållbarhetsrelaterad information från investeringsobjekten kan finanssektorn inte på ett effektivt sätt styra kapital till investeringar som driver fram lösningar på de hållbarhetskriser vi står inför, och inte heller effektivt identifiera och hantera de risker för investeringarna som följer av sådana kriser.

Företagens rapportering av klimatrelaterad information har förbättrats under senare år. Det finns dock fortfarande betydande luckor, och informationens kvantitet, kvalitet och jämförbarhet behöver omgående förbättras för att tillgodose investerares och andra aktörers behov.

I juni 2017 utfärdade arbetsgruppen om klimatrelaterade finansiella informationskrav (TCFD, Task Force on Climate-related Financial Disclosures), som inrättats av G20:s råd för finansiell stabilitet, rekommendationer för att uppmana finansinstitut och icke-finansiella företag att rapportera information om klimatrelaterade risker och möjligheter ([8]). TCFD:s rekommendationer är allmänt erkända som officiell vägledning om rapporteringen om väsentlig finansiell klimatrelaterad information, och kommissionen uppmanar företagen att tillämpa dem. Ett antal regeringar och finansiella tillsynsmyndigheter världen över har uttryckt sitt stöd för rekommendationerna och håller på att integrera dem i sin vägledning och politik. Det gäller bland annat Australien, Kanada, Hongkong, Japan, Singapore och Sydafrika samt ett antal EU-medlemsländer.

Detta tillägg införlivar TCFD:s rekommendationer och ger vägledning till företag som följer direktivet om icke-finansiell rapportering och TCFD:s rekommendationer.

([2]) https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2030_sv
([3]) https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_sv
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097
([5]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0353
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0354
([7]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0355
([8]) https://www.fsb-tcfd.org/

Den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering, som utsågs av kommissionen i juni 2018, har tillhandahållit rekommendationer om klimatrelaterade informationskrav, vilka dessa riktlinjer bygger på. I riktlinjerna beaktas intressenternas synpunkter på expertgruppens rekommendationer samt resultaten från ett riktat samråd som kommissionens avdelningar genomförde på nätet i februari–mars 2019 ([9]).

1.2 **Fördelar för rapporterande företag**

Bättre rapportering av klimatrelaterad information kan medföra fördelar för det rapporterande företaget självt, till exempel

— en ökad medvetenhet och förståelse för klimatrelaterade risker och möjligheter inom företaget, bättre riskhantering och ett mer välinformerat beslutsfattande och strategisk planering,

— en bredare investerarbas och en potentiellt lägre kapitalkostnad, till exempel som följd av inkludering i aktivt förvaltade investeringsportföljer och i index med hållbarhetsinriktning samt av förbättrade kreditbetyg för utfärdande av obligationer och bättre kreditvärdighetsbedömningar för banklån,

— en mer konstruktiv dialog med intressenter, särskilt investerare och aktieägare,

— ett bättre anseende och upprätthållande av samhällets acceptans för verksamheten.

2. **HUR SKA RIKTLINJERNA ANVÄNDAS?**

2.1 **Allmänt**

Företag bör läsa detta tillägg tillsammans med den relevanta nationella lagstiftning i vilket direktivet om icke-finansiell rapportering (2014/95/EU) införlivas, och vid behov själva direktivet.

De bör också beakta de icke-bindande riktlinjerna om icke-finansiell rapportering, som offentliggjordes av kommissionen i juni 2017 ([10]) och som innehåller sex grundläggande principer för god icke-finansiell rapportering, nämligen att den rapporterade informationen bör vara 1) väsentlig, 2) rättvisande, balanserad och lättförståelig, 3) heltäckande men kortfattad, 4) strategisk och framåtblickande ([11]), 5) inriktad på intressenterna, samt 6) konsekvent och sammanhängande. Dessa principer och de andra avsnitten i de icke-bindande riktlinjerna gäller i tillämpliga fall för detta tillägg.

Företagen uppmuntras även att läsa TCFD:s rekommendationer och, i relevanta fall, den kompletterande vägledningen för finanssektorn och för företag som verkar i energi-, transport-, material- och byggnadssektorn samt inom sektorn för jordbruks-, livsmedels- och skogsbruksprodukter ([12]).

I likhet med de allmänna riktlinjer som offentliggjordes 2017 är detta tillägg om klimatrelaterad rapportering inte bindande. Företag får välja andra strategier när det kommer till rapporteringen av klimatrelaterad information, förutsatt att de följer de rättsliga kraven.

Dessa riktlinjer tar hänsyn till att innehållet i den klimatrelaterade rapporteringen kan variera mellan olika företag, beroende på ett antal faktorer, däribland inom vilken sektor verksamheten sker, geografisk belägenhet och de klimatrelaterade riskernas och möjligheternas art och omfattning.

Metoder och bästa praxis inom klimatrelaterad rapportering är under snabb utveckling. I dessa riktlinjer konstateras även att det är nödvändigt med ett flexibelt förhållningssätt. Företag och andra organisationer uppmanas starkt att fortsätta finna nya vägar och gå längre i förbättringen av den klimatrelaterade rapporteringen än vad som anges i dessa riktlinjer. Företagen bör även se till att deras strategi för klimatrelaterad rapportering uppdateras regelbundet i enlighet med de senaste vetenskapliga rönen.

([9]) https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2019-non-financial-reporting-guidelines_sv
([10]) EUT C 215, 5.7.2017, s. 1.
([11]) Detta förhindrar inte att lämplig hänsyn ska tas till kommersiellt känsliga uppgifter. Relevant information kan tillhandahållas i mer allmänna ordalag som ändå förmedlar användbar information till investerare och andra intressenter och uppfyller det övergripande målet om öppenhet.
([12]) https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/12/FINAL-TCFD-Annex-Amended-121517.pdf

Avsikten med dessa riktlinjer är inte att uppmana till en fristående klimatrapportering. Företagen uppmanas att integrera klimatrelaterad information med annan finansiell och icke-finansiell information i sina rapporter, beroende på vad som är lämpligt.

Enligt direktivet om icke-finansiell rapportering är det företagets förvaltningsberättelse som är utgångspunkten för den icke-finansiella rapporten, även om många medlemsstater har gjort det möjligt för företag att offentliggöra sin icke-finansiella rapport i en fristående rapport. TCFD föreslår att dess rekommenderade upplysningar ska ingå i företagets konventionella årliga ekonomiska rapportpaket ([13]).

Företagen bör under alla omständigheter försöka säkerställa att klimatrelaterad information finns lättillgänglig för de avsedda användarna. Om företagen hänvisar till andra rapporter eller dokument bör det göras på ett enkelt och användarvänligt sätt, till exempel genom att tillämpa en praktisk ”max ett klick bort”-regel.

Dessa riktlinjer är avsedda att användas av företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering ([14]). De kan också vara användbara för andra företag som vill rapportera klimatrelaterad information.

2.2 **Väsentlighet**

Enligt direktivet om icke-finansiell rapportering måste företag rapportera information om frågor som rör miljö, sociala förhållanden och personal, respekt för de mänskliga rättigheterna och bekämpning av mutor och korruption i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet ([15]). Klimatrelaterad information kan anses tillhöra kategorin miljörelaterade frågor.

Som kommissionen angav i 2017 års icke-bindande riktlinjer om icke-finansiell rapportering innebar hänvisningen till ”konsekvenserna av [företagets] verksamhet” införandet av ett nytt element som ska tas med i beräkningen vid bedömningen av hur väsentlig icke-finansiell information är. I praktiken har direktivet om icke-finansiell rapportering ett dubbelt väsentlighetsperspektiv, enligt följande:

— Hänvisningen till företagets ”utveckling, resultat [och] ställning” anger finansiell väsentlighet, i den allmänna betydelsen att påverka företagets värde. Klimatrelaterad information bör rapporteras om den är nödvändig för att förstå företagets utveckling, resultat och ställning. Detta perspektiv är vanligtvis mest intressant för investerare.

— Hänvisningen till ”konsekvenserna av [företagets] verksamhet” anger miljömässig och social väsentlighet. Klimatrelaterad information bör rapporteras om den är nödvändig för att förstå företagets externa påverkan. Detta perspektiv är vanligtvis mest intressant för allmänheten, konsumenter, anställda, affärspartner, lokalsamhällen och civilsamhällesorganisationer. Dock behöver allt fler investerare även känna till investeringsobjektens klimatpåverkan för att bättre kunna förstå och mäta sina investeringsportföljers klimatpåverkan.

Företagen bör överväga att använda de rapporter som föreslås i dessa riktlinjer om de beslutar sig för att klimatet är en väsentlig fråga utifrån något av dessa två perspektiv.

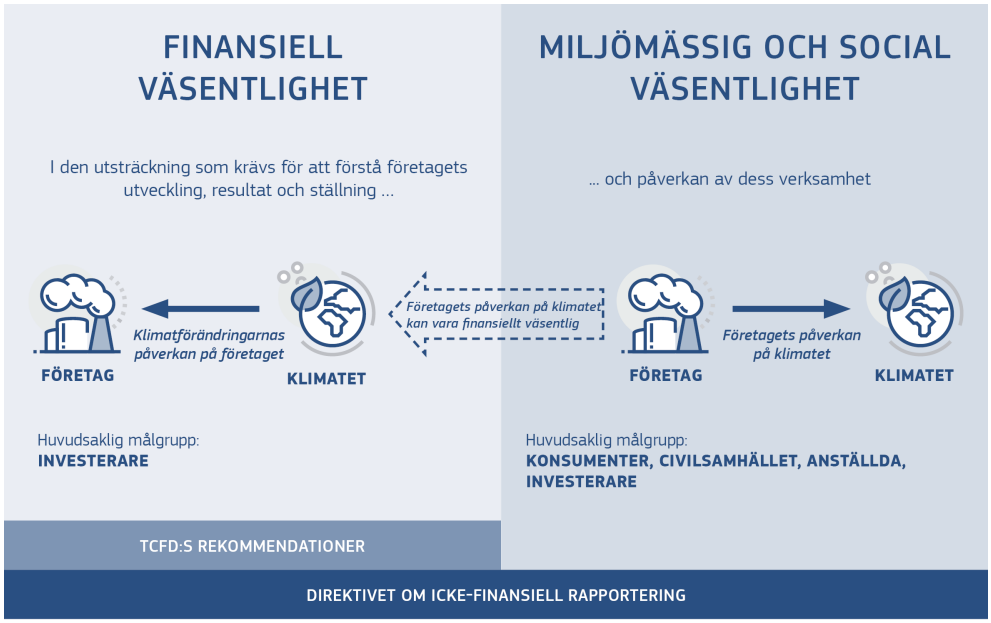
De två riskperspektiven sammanfaller redan i vissa fall med varandra, och det är alltmer troligt att de kommer att sammanfalla även i framtiden. Allt eftersom marknaderna och den offentliga politiken utvecklas som en reaktion på klimatförändringarna kommer ett företags positiva påverkan på klimatet i allt högre grad att innebära nya affärsmöjligheter medan ett företag med negativ påverkan allt oftare kommer att drabbas av finansiellt väsentliga risker.

Väsentlighetsperspektivet i direktivet om icke-finansiell rapportering omfattar både finansiell väsentlighet och väsentlighet vad gäller miljö och sociala förhållanden, medan TCFD endast har perspektivet finansiell väsentlighet.

([13]) Se bilaga II, Kartläggning av kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering och TCFD:s rekommenderade upplysningar.
([14]) Stora företag av allmänt intresse enligt direktiv 2013/34/EU med fler än 500 anställda.
([15]) Artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU (som infördes genom direktiv 2014/95/EU, direktivet om icke-finansiell rapportering).

Figur 1

Det dubbla väsentlighetsperspektivet i direktivet om icke-finansiell rapportering när det gäller rapportering av klimatrelaterad information

* *Finansiell väsentlighet används här i vid bemärkelse, dvs. påverkan på företagets värde, inte bara påverkan på finansiella åtgärder som redovisas i den finansiella rapporten.*

När företagen bedömer huruvida klimatrelaterad information är väsentlig bör de ha ett mer långsiktigt perspektiv än vad som normalt sett är fallet för finansiell information. Företagen rekommenderas att undvika att i förväg fastslå att klimatet inte är en väsentlig fråga bara för att vissa klimatrelaterade risker uppfattas som långsiktiga.

När företagen bedömer om den klimatrelaterade informationen är väsentlig bör de beakta hela sin värdekedja, både uppströms i leveranskedjan och nedströms.

Med tanke på klimatförändringarnas systemomfattande och genomgripande konsekvenser kommer de flesta företag som omfattas av direktivet troligtvis att komma fram till att klimatet är en väsentlig fråga. Företag som fastslår att klimatet inte är en väsentlig fråga rekommenderas att överväga att yttra sig om detta och förklara hur man kommit fram till den slutsatsen.

2.3 Klimatrelaterade risker, beroendeförhållanden och möjligheter

Klimatrelaterade risker

Enligt direktivet om icke-finansiell rapportering bör klimatrelaterade upplysningar i den utsträckning som krävs omfatta både de väsentliga risker för företagets utveckling, resultat och ställning som härrör från klimatförändringar och de väsentliga riskerna för att företagets verksamhet har en negativ påverkan på klimatet. De upplysningarna som föreslås i dessa riktlinjer speglar båda dessa riskperspektiv.

Om inget annat anges i texten ska hänvisningar till riskerna förstås hänvisa både till risker för negativa konsekvenser för företaget (omställningsrisker och fysiska risker – se nedan) och till risker för negativa konsekvenser för klimatet.

Båda dessa risktyper – risker för negativa konsekvenser för företaget och risker för negativa konsekvenser för klimatet – kan uppstå ur företagets egen verksamhet och kan förekomma genom hela värdekedjan, både uppströms i leveranskedjan och nedströms.

1) *Risker för negativa konsekvenser för klimatet*

Bland riskerna för negativa konsekvenser för klimatet ingår följande:

— Ett företags industriella produktionsanläggning kan släppa ut växthusgaser direkt till atmosfären.

— Den energi som ett företag köper för att bedriva sin verksamhet kan ha producerats av fossila bränslen.

— Ett företags produkt kan kräva förbrukning av fossila bränslen, exempelvis bensin- eller dieseldrivna bilar.

— Tillverkningen av material som används av företaget kan leda till utsläpp av växthusgaser uppströms i värdekedjan. Detta kan vara fallet för företag som använder material som till exempel cement eller aluminium i sina tillverkningsprocesser. På liknande sätt skulle ett företag som tillverkar eller bearbetar skogsbruks- eller jordbruksprodukter, exempelvis i sektorer som livsmedels-, kläd- eller träbearbetningsindustrin direkt eller indirekt kunna orsaka en förändrad markanvändning, bland annat avskogning och skogsförstörelse och därtill kopplade utsläpp av växthusgaser.

2) *Risk för negativa konsekvenser för företaget*

De risker som klimatförändringarna för med sig för företagets ekonomiska resultat kan klassificeras som en fysisk risk eller en omställningsrisk ([16]).

Omställningsrisker är risker som uppstår i samband med företagets omställning till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi. De inbegriper bland annat:

— Politiska risker, till exempel som en följd av energieffektivitetskrav, mekanismer för koldioxidprissättning som leder till höjda priser på fossila bränslen eller politiska åtgärder för att uppmuntra hållbar markanvändning.

— Rättsliga risker, till exempel risken för rättstvister för att ha underlåtit att undvika eller minimera den skadliga påverkan på klimatet, eller för att inte ha anpassat sig till klimatförändringarna.

— Tekniska risker, till exempel om teknik som är mer skonsam för klimatet ersätter teknik som är skadligare för klimatet.

— Marknadsrisker, till exempel om konsumenter och företagskunder övergår till att välja varor och tjänster som är mer skonsamma för klimatet.

— Anseenderisker, till exempel svårigheten att attrahera och behålla kunder, anställda, affärspartner och investerare om ett företag har rykte om sig att skada klimatet.

Allmänt sett kommer ett företag som har en större negativ påverkan på klimatet att vara mer utsatt för omställningsrisker.

Fysiska risker är risker för företaget som härrör från klimatförändringarnas fysiska effekter. ([17]) De inbegriper följande:

— Akuta fysiska risker som uppstår till följd av specifika händelser, i synnerhet väderrelaterade händelser som t.ex. stormar, översvämningar, bränder och värmeböljor, som kan orsaka skada på produktionsanläggningar och störa värdekedjan.

— Kroniska fysiska risker som uppstår till följd av långsiktiga förändringar i klimatet, till exempel temperaturförändringar, stigande havsnivåer, minskad tillgång till vatten, förlust av biologisk mångfald och förändrad markproduktivitet.

Ett företags exponering för fysiska risker är inte direkt beroende av om företaget påverkar klimatet negativt.

Beroendeförhållanden avseende naturkapital, humankapital och socialt kapital

Många företag är beroende av *naturkapital* ([18]). Om naturkapitalet i sig hotas av klimatförändringar kommer företaget att utsättas för klimatrelaterade risker, särskilt fysiska risker. Företagen bör därför noga överväga sitt beroende av naturkapital när de identifierar och rapporterar sina klimatrelaterade risker. Till exempel kan ett företag inom jordbruksproduktion vara beroende av olika slags naturkapital, exempelvis vatten, biologisk mångfald och markproduktivitet, varav samtliga är sårbara för klimatförändringar. Ett sådant företag förväntas förklara dessa beroendeförhållanden när det rapporterar sina klimatrelaterade risker.

([16]) Denna beskrivning av omställningsrisker och fysiska risker grundas till stor del på TCFD:s rapport.
([17]) Ytterligare vägledning om rapportering av fysiska risker finns i *Advancing TCFD Guidance on Physical Climate Risks and Opportunities*, EBRD och Global Centre of Excellence on Climate Adaptation: https://www.physicalclimaterisk.com/media/EBRD-GCECA_draft_final_report_full.pdf
([18]) Ytterligare förklaringar och vägledning vad gäller naturkapital finns hos Natural Capital Coalition: https://naturalcapitalcoalition.org/

Många företag är även beroende av *humankapital och socialt kapital*, såsom anställdas färdigheter och motivation, och av det förtroende företaget åtnjuter bland externa intressenter. Företagen bör integrera information om humankapital och socialt kapital, beroende på vad som är lämpligt, i sin rapportering om klimatfrågor. Till exempel kan viss personal vara central för utvecklingen av innovativa koldioxidsnåla varor och tjänster.

Klimatrelaterade möjligheter

Klimatrelaterade risker kan ofta omvandlas till möjligheter genom att företag erbjuder varor och tjänster som bidrar till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna.

Med anpassning till klimatförändringarna menas att förutse klimatförändringarnas skadliga påverkan och vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller minimera skadorna. Detta inbegriper affärsmöjligheter som till exempel ny teknik för att använda knappa vattenresurser mer effektivt eller uppförande av nya översvämningsskydd.

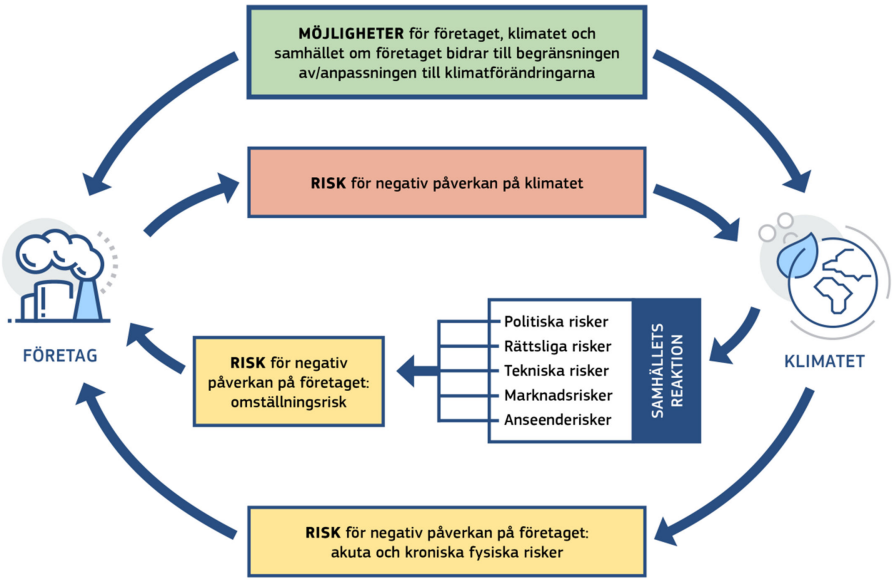
Begränsning av klimatförändringarna avser insatser för att minska eller förhindra växthusgasutsläpp. Exempel på affärsmöjligheter kopplade till insatser för att mildra klimatförändringarna är förnybar energi och utvecklingen av energieffektivare byggnader och transportsystem.

Taxonomin för hållbar ekonomisk verksamhet, som kommissionen föreslog som en del av sin *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt*, syftar till att identifiera och klassificera klimatrelaterade möjligheter.

Figur 2 visar förhållandet mellan klimatrelaterade risker och möjligheter.

Figur 2

Klimatrelaterade risker och möjligheter

Klimatrelaterade risker och möjligheter genom hela värdekedjan

När företagen rapporterar sina klimatrelaterade risker, beroendeförhållanden och möjligheter bör de, när så är lämpligt och proportionellt, beakta hela värdekedjan, både uppströms och nedströms. För företag inom tillverkningsindustrin innebär detta att ta hänsyn till klimatfrågor i leveranskedjan och råvaruutvinningen under en produkts livscykel, när produkten används och när den är uttjänt. Företag som tillhandahåller finansiella och andra tjänster måste också överväga hur klimatet påverkar den verksamhet de upprätthåller eller möjliggör.

När små och medelstora företag ingår i värdekedjan uppmanas företag att stödja dem i tillhandahållandet av den information som krävs.

2.4 **De föreslagna rapporternas struktur**

I dessa riktlinjer föreslås klimatrelaterade upplysningar för vart och ett av de fem rapporteringsområden som anges i direktivet om icke-finansiell rapportering: a) affärsmodell, b) policy och due diligence-granskning, c) resultatet av policyn, d) väsentliga risker och riskhantering, och e) centrala resultatindikatorer.

För varje rapporteringsområde anges ett begränsat antal rekommenderade upplysningar i riktlinjerna. Företag bör överväga att använda de rekommenderade upplysningarna i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat, ställning och konsekvenserna av dess verksamhet.

Ytterligare vägledning ges för varje rapporteringsområde efter de rekommenderade upplysningarna. Den består av förslag på mer detaljerad information som företag kan överväga att inkludera som en del av de rekommenderade upplysningarna. Dessutom ges ytterligare vägledning för banker och försäkringsbolag i bilaga I.

När företag beslutar huruvida och i vilken utsträckning de ska använda de rekommenderade upplysningarna och de mer detaljerade förslagen i den ytterligare vägledningen, till exempel den ytterligare vägledningen för banker och försäkringsbolag i bilaga I, bör de beakta principerna för god icke-finansiell rapportering i kommissionens icke-bindande riktlinjer för icke-finansiell rapportering från 2017, inklusive principerna om att den rapporterade informationen ska vara väsentlig, rättvisande, balanserad och lättförståelig, samt heltäckande men kortfattad.

Omfattningen av de klimatrelaterade risker och möjligheter som företaget identifierar är en viktig faktor när det kommer till att besluta huruvida och i vilken utsträckning företaget ska använda de rekommenderade upplysningarna och den ytterligare vägledningen.

2.5 **Överensstämmelse med vedertagna ramar och standarder för rapportering**

Företagen uppmuntras att rapportera information i enlighet med allmänt vedertagna standarder och ramar för rapportering för att jämförbarheten för företagens intressenter ska bli så stor som möjligt. För att bidra till enhetlighet i EU och globalt hänvisar dessa riktlinjer till ett antal vedertagna ramar och standarder för rapportering.

De bygger särskilt på TCFD:s rekommenderade upplysningar, som i sin tur är anpassade till andra centrala ramar. De upplysningar som TCFD rekommenderar anges separat i dessa riktlinjer. I bilaga II jämförs rapporteringskraven från direktivet om icke-finansiell rapportering med TCFD:s rekommenderade upplysningar.

Utöver TCFD bygger dessa riktlinjer särskilt på de standarder och ramar som tagits fram av det globala redovisningsinitiativet (GRI), CDP, Climate Disclosure Standards Board (CDSB), Sustainability Accounting Standards Board (SASB) och den internationella kommittén för integrerad rapportering, och på EU:s miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) ([19]).

3. **REKOMMENDERADE UPPLYSNINGAR OCH YTTERLIGARE VÄGLEDNING**

3.1 **Affärsmodell**

Det är mycket viktigt att intressenterna förstår företagets syn på klimatförändringarnas påverkan på dess affärsmodell och strategi, och hur dess verksamhet kan påverka klimatet på kort, medellång och lång sikt. För att rapporteringen om klimatfrågor ska vara tillräcklig måste företagen ha ett mer långsiktigt perspektiv än de normalt sett har för finansiell rapportering.

Ett företags klimatrelaterade risker och möjligheter beror på vilken typ av verksamhet det ägnar sig åt, dess geografiska belägenhet och hur det positionerar sig i omställningen till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi.

([19]) Corporate Reporting Dialogue arbetar för att bättre harmonisera de klimatrelaterade upplysningarna från den internationella kommittén för integrerad rapportering, SASB, GRI, CDP och CDSB. Företag rekommenderas att beakta detta arbete när det har slutförts.

För att i tillräcklig mån införliva klimatförändringarnas potentiella påverkan i sina planeringsprocesser bör företagen ta hänsyn till hur klimatrelaterade risker och möjligheter kan utvecklas samt vilka potentiell påverkan de har på affärsverksamheten under olika förhållanden. Ett sätt att bedöma sådana konsekvenser är genom scenarioanalys.

Företag som inte i tillräcklig utsträckning tänker över sin affärsmodell och affärsstrategi mot bakgrund av klimatförändringarna kan både ha en negativ påverkan på klimatet och uppleva negativa effekter på sin affärsverksamhet, t.ex. när det gäller resultaträkningen, finansiering, den framtida regelbördan och acceptansen för verksamheten. Samtidigt kan upptäckten av nya klimatrelaterade möjligheter stärka ett företags affärsmodell och intäktsutsikter.

Tabell 1

Rapportering av affärsmodellen

Beskriv hur klimatrelaterade risker och möjligheter påverkar företagets affärsmodell, strategi och ekonomiska planering. [Motsvarar TCFD:s rekommendation Strategi b]
Beskriv på vilka sätt företagets affärsmodell kan påverka klimatet, både positivt och negativt.
Beskriv hur motståndskraftigt företagets affärsmodell och strategi är, med hänsyn till olika klimatrelaterade scenarier under olika tidsperioder, inklusive ett scenario med minst 2 °C höjning eller ett lägre scenario och ett scenario med över 2 °C höjning ([20]). [Motsvarar TCFD:s rekommendation Strategi c]

Ytterligare vägledning

— Beskriv eventuella ändringar som gjorts i företagets affärsmodell och strategi för att möta omställningen och fysiska risker samt för att dra nytta av klimatrelaterade affärsmöjligheter.

— Beskriv företagets beroende av naturkapital, såsom vatten, mark, ekosystem och biologisk mångfald som är hotade på grund av klimatförändringarna.

— Beskriv hur ändringar som gjorts i företagets affärsmodell och strategi för att hantera en begränsning av och/eller anpassning till klimatförändringarna kommer att förändra företagets behov av humankapital.

— Beskriv möjligheter som är kopplade till resurseffektivitet och kostnadsbesparingar, anpassning till utsläppssnåla energikällor, utveckling av nya produkter och tjänster, tillgång till nya marknader och till att skapa motståndskraft längs hela värdekedjan.

— Ange hur företaget har valt scenarierna.

— Beskriv hur företagets verksamhet bidrar till klimatförändringarna genom utsläpp av växthusgaser, till exempel avskogning, skogsförstörelse eller förändrad markanvändning.

3.2 **Policy och due diligence-granskning**

Styrnings- och kontrollsystem är centrala för intressenternas förståelse för hur robust ett företags förhållningssätt till klimatfrågor är. Information om styrelsens och ledningens engagemang, och särskilt deras respektive ansvarsområden när det gäller klimatförändringar, ger intressenter kunskap om företagets medvetenhet i klimatfrågor. Företaget kan i beskrivningen av styrelsens roll vilja hänvisa till eventuella företagsstyrningsrapporter som det är skyldigt att offentliggöra.

([20]) Företagen uppmanas att beakta ett scenario med 1,5° C höjning, mot bakgrund av slutsatserna i IPCC:s specialrapport från 2018. Mer information om hur det går till att genomföra en scenarioanalys för att bedöma ett företags strategiska motståndskraft finns i TCFD:s tekniska tillägg *The use of scenario analysis on disclosure of climate-related risks and opportunities*: https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Technical-Supplement-062917.pdf.

Intressenterna kan även vara intresserade av företagets policy och eventuella tillhörande mål som visar företagets åtaganden när det gäller att begränsa och anpassa sig till klimatförändringarna, och av företagets processer för due diligence-granskning. Det kommer att hjälpa intressenterna att förstå företagets förmåga att hantera sina affärer för att minimera klimatrelaterade risker, begränsa den negativa påverkan på klimatet och maximera den positiva påverkan genom hela värdekedjan.

Policyer och processer som behandlar klimatfrågor kan vara skilda från eller integrerade med andra policyer och operativa processer. Due diligence-granskningar som tar hänsyn till klimatet kan till exempel vara integrerade i företagets riskhanteringsram. Företaget kan vilja förklara sin strategi för att hantera klimatfrågor och motivera valet av strategi.

Tabell 2

Upplysningar om policyer och due diligence-granskning

Beskriv eventuella företagspolicyer som rör klimatet, inklusive eventuella policyer för begränsning av eller anpassning till klimatförändringarna.
Beskriv eventuella klimatrelaterade mål som företaget har satt upp som en del av sin policy, särskilt mål för utsläpp av växthusgaser, och hur företagsmålen är kopplade till nationella och internationella mål och i synnerhet till Parisavtalet.
Beskriv styrelsens tillsyn över klimatrelaterade risker och möjligheter. [Motsvarar TCFD:s rekommendation Strategi a]
Beskriv ledningens roll i bedömningen och hanteringen av de klimatrelaterade riskerna och möjligheterna och förklara bakgrunden till denna strategi. [Motsvarar TCFD:s rekommendation Styrning b]

Ytterligare vägledning

— Beskriv hur företaget samarbetar med sin värdekedja i klimatfrågor och förklara hur det samarbetar med partner uppströms och nedströms för att främja en begränsning av och/eller anpassning till klimatförändringarna.

— Förklara hur klimatfrågor har integrerats i företagets operativa beslutsprocesser.

— Beskriv företagets offentliga engagemang i klimatfrågor, inklusive medlemskap i relevanta organisationer eller intressegrupper.

— Beskriv om, hur och på vilken nivå (i synnerhet styrelse och ledning) företaget har tillgång till sakkunskap i klimatfrågor, antingen från dess egna interna kapacitet och/eller från externa källor.

— Beskriv eventuella personalpolicyer som rör klimatet, till exempel investeringar i kompetens som krävs för omställningen till koldioxidsnål teknik eller åtgärder för att säkerställa att de anställda kan utföra sina arbetsuppgifter på ett säkert sätt i ett föränderligt klimat.

— Beskriv om och hur företagets ersättningspolicy tar hänsyn till klimatrelaterade resultat, inklusive resultat i förhållande till uppsatta mål.

— Ange eventuella energirelaterade mål som företaget har satt upp som del av sin policy (se avsnitt 3.5).

— Förklara resonemanget bakom valet av de eventuella klimatrelaterade mål företaget använder.

— När det gäller företag inom marksektorn, beskriv eventuella mål som rör sänkor för växthusgaser (upptag av växthusgaser).

3.3 **Resultat**

Upplysningar om resultatet av klimatrelaterade policyer hjälper intressenter att övervaka och bedöma ett företags utveckling, ställning, resultat och påverkan som en följd av dess policyer. Genom att bedöma sitt resultat genom att sätta upp mål och rapportera i förhållande till målen visar företaget hur konsekvent dess strategi, insatser och beslut som rör klimatförändringarna är.

Kvantitativa aspekter, som till exempel indikatorer som stöder analyserna, behandlas i avsnitt 3.5 Centrala resultatindikatorer i dessa riktlinjer.

Tabell 3

Upplysning om resultat

Beskriv resultatet av företagets policy om klimatförändringar, inklusive företagets resultat i förhållande till de indikatorer som använts och de mål som satts upp för att hantera klimatrelaterade risker och möjligheter. [Motsvarar TCFD:s Mått och mål c]
Beskriv växthusgasutsläppens utveckling i förhållande till de uppsatta målen och de risker som är kopplade till dessa över tid. [Motsvarar TCFD:s Mått och mål b]

Ytterligare vägledning

— Beskriv hur företagets resultat vad gäller klimatet påverkar dess ekonomiska resultat, där så är möjligt med hänvisning till finansiella centrala resultatindikatorer.

3.4 Väsentliga risker och hanteringen av dessa

Det är mycket viktigt för investerare och andra intressenter att få veta hur företaget identifierar klimatrelaterade risker, vilka väsentliga risker som har identifierats och hur dessa risker hanteras.

Upplysningarna om risker bör inbegripa risker för att företaget har en negativ påverkan på klimatet och risker för att klimatförändringarna får en negativ påverkan på företaget (omställningsrisker och fysiska risker) samt om och hur de båda riskerna hänger ihop. Företagen uppmanas att beakta de riskdefinitioner som anges i avsnitt 2.3 när de beslutar om vilken information de ska rapportera när det gäller risker.

När företagen rapporterar information om klimatrelaterade risker bör de har ett mer långsiktigt perspektiv än de normalt sett har för finansiella risker.

Data- och metodluckor kan i vissa fall göra det svårt att presentera kvantitativ information om klimatrelaterade risker, särskilt på längre sikt. I dessa fall uppmanas företagen att presentera kvalitativ information tills data- och metodproblemen har lösts.

Tabell 4

Upplysningar om väsentliga risker och hanteringen av dessa

Beskriv företagets förfaranden för att identifiera och bedöma klimatrelaterade risker på kort, medellång och lång sikt, och uppge hur företaget definierar kort, medellång och lång sikt ([21]). [Motsvarar TCFD:s rekommendation Riskhantering a]
Beskriv de väsentliga klimatrelaterade risker som företaget har identifierat på kort, medellång och lång sikt genom hela värdekedjan, samt eventuella antaganden som har gjorts när dessa risker har identifierats. [Motsvarar TCFD:s rekommendation Strategi a)] Denna beskrivning bör inbegripa de väsentliga risker som härrör från företagets eventuella beroende av naturkapital som hotas av klimatförändringarna, såsom vatten, mark, ekosystem eller biologisk mångfald.
Beskriv förfarandena för att hantera klimatrelaterade risker (om tillämpligt, hur företaget fattar beslut för att begränsa, överföra, acceptera eller kontrollera dessa risker) och hur företaget hanterar de specifika klimatrelaterade risker det har identifierat. [Motsvarar TCFD:s rekommendation Riskhantering b]
Beskriv hur förfarandena för att identifiera, bedöma och hantera klimatrelaterade risker har integrerats i företagets övergripande riskhantering. [Motsvarar TCFD:s rekommendation Riskhantering c]. En viktig aspekt av denna beskrivning är hur företaget avgör de klimatrelaterade riskernas relativa betydelse i förhållande till andra risker.

([21]) Definitionen av kort, medellång och lång sikt beror sannolikt på företagets affärsmodell och dess tillgångars och skulders livscykel.

Ytterligare vägledning

— Beskriv eventuella klimatanpassningsåtgärder som företaget vidtagit som en del av dess riskhanteringsförfarande.

— Redogör i detalj för väsentliga klimatrelaterade risker per affärsverksamhet.

— Redogör i detalj för väsentliga klimatrelaterade risker utifrån geografisk belägenhet.

— Identifiera de platser som är av avgörande betydelse för värdekedjorna, inklusive drift, leverantörer och marknader.

— Beskriv hur företaget sätter upp och tillämpar gränser för klimatrelaterade risker, inklusive eventuella utlösande mekanismer som används för att fästa ledningens uppmärksamhet på ett problem.

— Beskriv förfarandena för att prioritera klimatrelaterade risker, inklusive eventuella tröskelvärden som tillämpas, och ange vilka risker inom värdekedjan som anses mest betydande.

— Dela in de väsentliga riskerna från klimatförändringarna för företagets ekonomiska resultat i kategorier utefter huruvida de är omställningsrisker (policyrelaterade, rättsliga, tekniska, marknadsrelaterade eller anseenderelaterade risker) eller fysiska risker (akuta och kroniska risker).

— Uppge eventuell kartläggning av riskerna som omfattar klimatfrågor.

— Ange vilka riskterminologiska definitioner som använts eller hänvisa till befintliga ramar för riskklassificering som använts.

— Beskriv hur ofta det har genomförts granskningar och analyser för att identifiera och bedöma risker.

— Beskriv kopplingarna mellan väsentliga klimatrelaterade risker och centrala ekonomiska resultatindikatorer.

— Ange hur scenarier och/eller intern koldioxidprissättning används för riskhanteringsåtgärder som exempelvis begränsning, överföring eller anpassning.

— Ange de ekonomiska konsekvenserna av extrema väderförhållanden, inklusive möjliga indikatorer under dagar då affärsverksamheten avbryts och kostnader som kan kopplas till detta, kostnader för reparationer, skador på fast egendom, störningar i värdekedjan och förlorade intäkter.

— Beskriv hur företagets resultat påverkas av skiftande väderförhållanden, särskilt när det gäller företag som är känsliga för variationer i temperatur och nederbörd.

3.5 **Centrala resultatindikatorer**

Enligt direktivet om icke-finansiell rapportering bör företag uppge centrala resultatindikatorer som är relevanta för deras specifika affärsverksamhet. De bör överväga att använda indikatorer för att underbygga sina andra klimatrelaterade upplysningar, exempelvis de som rör resultat eller väsentliga risker och hanteringen av dessa, samt för att möjliggöra sammanslagning och jämförbarhet mellan företag och jurisdiktioner. Indikatorerna bör vara integrerade med andra upplysningar för att underbygga och förklara berättelsen. Det anses dock även som god praxis att offentliggöra en kompletterande tabell som visar alla indikatorer på ett och samma ställe.

För att vara i linje med TCFD:s rekommendationer bör företagen uppge vilka indikatorer och mål som de använder för att bedöma klimatrelaterade risker och möjligheter i enlighet med sina strategi- och riskhanteringsförfaranden [Motsvarar TCFD:s rekommendation Mått och mål a)].

Det är avgörande att uppgifterna är stabila och tillförlitliga för att det ska gå att använda informationen i beslutsprocesser. Där det inte är uppenbart bör företagen beskriva vilka metoder som använts för att beräkna eller uppskatta indikatorerna, och eventuella ändringar som har gjorts av dessa.

Rekommenderade indikatorer ([22])

Inom ramen för företagens väsentlighetsbedömningar och i syfte att göra det lättare att jämföra företagens rapportering av icke-finansiell information bör de överväga att uppge indikatorerna i detta avsnitt.

([22]) För att öka användbarheten tillhandahålls relevant ytterligare vägledning i detta avsnitt direkt efter varje rekommenderad indikator.

Utsläpp av växthusgaser

Detta avsnitt omfattar fyra olika indikatorer för utsläpp av växthusgaser: direkta utsläpp av växthusgaser, indirekta utsläpp av växthusgaser från genereringen av införskaffad och förbrukad el, ånga, värme eller nedkylning, alla andra indirekta utsläpp av växthusgaser som sker i det rapporterande företagets värdekedja och de absoluta utsläppsmålen för utsläpp av växthusgaser. Företag som väljer att använda en eller samtliga av dessa indikatorer bör genomföra följande steg:

— Beräkna sina utsläpp av växthusgaser i enlighet med GHG-protokollet eller standarden ISO 14064-1:2018 och, i tillämpliga fall, med kommissionens rekommendation 2013/179/EU för gemensamma metoder för att mäta prestanda vad gäller växthusgasutsläpp utifrån ett livscykelperspektiv (organisationers miljöavtryck och produkters miljöavtryck). Detta innebär att det kommer att gå att slå samman och jämföra olika företag och jurisdiktioner.

— Ange status för verifiering/säkring från tredje part som gäller för företagets rapporterade växthusgasutsläpp i Scope 1, Scope 2 och Scope 3.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Direkta utsläpp av växthusgaser från källor som ägs eller kontrolleras av företaget (Scope 1)	Ton CO_2e ([23])	270 900 tCO_2e	Genom denna centrala resultatindikator garanteras att företagen på ett korrekt sätt mäter sina koldioxidavtryck från direkta utsläpp.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 305, CDSB-ramen, SASB, Emas	EU:s utsläppshandelssystem (ETS), ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

Ytterligare vägledning

— Företag bör uppge 100 % av sina utsläpp av växthusgaser i Scope 1. Detta kommer att bidra till att förbättra kvaliteten på andra företags rapportering av växthusgasutsläpp. Om ett företag inte kan samla in tillförlitliga data för en andel av sina växthusgasutsläpp i Scope 1 bör det göra en rimlig uppskattning av denna andel för att komma fram till en siffra för 100 %. I sådana fall bör företaget även uppge 1) andelen utsläpp för vilka det har samlats in tillförlitliga uppgifter och den andel utsläpp som har uppskattats, 2) anledningen till varför tillförlitliga uppgifter inte har kunnat samlas in för en andel av utsläppen, och 3) vilken metod som har använts för att uppskatta den andel av utsläppen för vilka det inte har varit möjligt att samla in tillförlitliga uppgifter.

— Företagen bör i tillämpliga fall överväga att ge en detaljerad redogörelse för växthusgasutsläppen i Scope 1 per land eller region (inklusive EU), per affärsverksamhet och per dotterbolag. Exempel: Scope 1, Utsläpp av växthusgaser i land/region X: 42 260 tCO_2e, i land/region Y: 54 180 tCO_2e.

([23]) En koldioxidekvivalent (CO_2e) är ett mått som används för att jämföra utsläppen av olika växthusgaser utifrån deras globala uppvärmningspotential genom att en viss mängd av andra gaser omvandlas till den motsvarande mängden koldioxid med samma globala uppvärmningspotential.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Indirekta växthusgasutsläpp från genereringen av införskaffad och förbrukad el, ånga, värme eller nedkylning (omnämns gemensamt som el) (Scope 2)	Ton CO_2e	632 400 tCO_2e	Genom denna centrala resultatindikator säkerställs att företagen mäter utsläppen från köpt eller införskaffad el, ånga, värme och nedkylning.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 305, CDSB-ramen, Emas	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

Ytterligare vägledning

— Företagen bör vid behov uppge om det finns några källor (t.ex. anläggningar, särskilda växthusgasutsläpp, verksamheter eller geografiska områden) till växthusgasutsläppen i Scope 2 inom företagens valda rapporteringsområde för vilka det inte har varit möjligt att samla in eller uppskatta växthusgasutsläppen, samt vad som är orsaken till detta.

— Företagen bör i tillämpliga fall överväga att ge en detaljerad redogörelse för växthusgasutsläppen i Scope 2 per land eller region (inklusive EU), per affärsverksamhet och per dotterbolag. Exempel: Scope 2, Utsläpp av växthusgaser i land/region X: 98 654 tCO_2e, i land/region Y: EU: 126 480 tCO_2e.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Alla indirekta utsläpp av växthusgaser (som inte omfattas av Scope 2) som inte sker i det rapporterande företagets värdekedja, inklusive både uppströms och nedströms utsläpp (Scope 3)	Ton CO_2e	4 383 000 tCO_2e	För de flesta företag kommer största delen av utsläppen indirekt från verksamheter i värdekedjan. Denna centrala resultatindikator hjälper till att mäta hur grundliga företagens redovisningsförfaranden är och ger en bild av hur företagen analyserar sina utsläppsavtryck.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 305, CDSB-ramen, Emas	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

Ytterligare vägledning

— Scope 3 bör innehålla utsläpp från verksamheter som sker nedströms och uppströms från företagets egen verksamhet.

— Företagen bör inte utesluta eventuella verksamheter som skulle göra den rapporterade förteckningen över växthusgasutsläpp i Scope 3 mindre relevant. GHG Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard och bilaga H till ISO 14064-1:2018 innehåller kriterier för att bedöma relevansen. Företagen bör förklara eventuella uteslutna kategorier i sina rapporter av utsläpp av växthusgaser från Scope 3. När små och medelstora företag ingår i värdekedjan uppmanas företag att stödja dem i tillhandahållandet av den information som krävs.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Absoluta utsläppsmål för växthusgasutsläpp	Ton CO_2e som uppnåtts, eller minskning i %, från basåret	20 % minskning av absoluta utsläpp, motsvarande en minskning på 1 500 000 tCO_2e fram till 2025 från basåret 2018	Målsättningen skapar riktning och struktur för miljöstrategierna. Denna centrala resultatindikator bidrar till att skapa förståelse för företagens åtaganden att minska utsläppen och för om företaget har ett mål för att harmonisera och rikta utsläppsrelaterade insatser.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 103-2 och 305, CDSB-ramen, SASB, Emas	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

Ytterligare vägledning

— Företagen bör beskriva huruvida deras mål gäller deras utsläpp av växthusgaser i Scope 1, Scope 2 och/eller Scope 3, antingen helt eller delvis.

— Företagen bör beskriva utvecklingen vad gäller växthusgasutsläppen i förhållande till de uppsatta målen (se avsnitt 3.3 Resultat).

— Företagen bör överväga att sätta upp mål för 2025 eller 2030 och gå igenom dem vart femte år. De kan också överväga att fastställa ett mål för 2050 för att anpassa sig till Parisavtalet.

— Företagen bör i tillämpliga fall överväga att uppge målen för växthusgasutsläpp per land eller region (inklusive EU), per affärsverksamhet och per dotterbolag.

— Företagen kan överväga att uppge ett ytterligare intensitetsmål uttryckt i måttet ton CO_2e per företag eller i måttet minskning av intensiteten i %, från basåret (t.ex. 8 % minskning i relativa utsläpp, motsvarande en minskning på 350 tCO_2e per 1 miljon euro i omsättning fram till 2025 från basåret 2018).

Energi

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Total energiförbrukning och/eller energiproduktion från förnybara och icke-förnybara källor	MWh	292 221 MWh förbrukade från förnybara källor, 1 623 453 MWh förbrukade från icke-förnybara källor	Energiförbrukningen och energiproduktionen står för en betydande andel av växthusgasutsläppen.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 302, CDSB-ramen, SASB, Emas	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, energieffektivitetsdirektivet

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik

Ytterligare vägledning

— Bränsle som förbrukas som råvara förbränns inte i energisyfte och bör inte tas med i beräkningarna för denna indikator.

— Inkludera en detaljerad redogörelse av de olika förnybara energikällorna. Förnybara energikällor är sådana som kan fyllas upp på naturlig väg inom en mänsklig tidsrymd, till exempel vindkraft, solenergi, vattenkraft, geotermisk energi, biomassa osv. I denna definition omfattas inte fossila bränslen (kol, olja, naturgas) och kärnbränslen. Överskottsenergi bör inte räknas med om den härrör från fossila bränslen ([24]).

— När företagen rapporterar icke-förnybara energikällor ska de skilja på koldioxidsnåla källor och andra förnybara energikällor.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Energieffektivitetsmål	Procent	En förbättring på 6,5 % fram till 2025 från basåret 2018 för produkt, resultat eller verksamhet	Denna centrala resultatindikator hjälper användare dataanvändare att förstå företagens ambitioner att använda energi mer effektivt, vilket kan leda till minskade energikostnader och sänkta utsläpp av växthusgaser. Den ger ytterligare bakgrund till hur företaget försöker att uppnå sina utsläppsminskningsmål.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 103-2 och 302, SASB, Emas	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, energieffektivitetsdirektivet

Ytterligare vägledning

— Företagen bör beskriva framstegen i förhållanden till de uppsatta energimålen (se avsnitt 3.3 Resultat).

([24]) Definition av *förnybar energi* från CDP:s rapporteringsriktlinjer om klimatförändringar från 2018.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Mål för förbrukning och/eller produktion av förnybar energi	Ökning i procent av andelen förnybar energi som förbrukats/producerats från basåret	En ökning på 13 % av andelen förnybar energi som förbrukats fram till 2025 från basåret 2018	Denna centrala resultatindikator hjälper dataanvändare att förstå företagens ambitioner att producera eller förbruka energi med lägre utsläpp av växthusgaser.	TCFD Mått och mål, CDP:s enkät om klimatförändringar, GRI 103-2 och 302, Emas	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, direktivet om förnybar energi

Ytterligare vägledning

— Företagen bör beskriva framstegen i förhållanden till de uppsatta energimålen (se avsnitt 3.3 Resultat).

Fysiska risker

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Tillgångar som är avsatta i regioner som sannolikt kommer att bli mer utsatta för akuta eller kroniska fysiska klimatrisker	Procent	15 % av det bokförda värdet för utsatta fasta tillgångar	Extrema väderhändelser kan resultera i störningar i eller begränsningar av produktionskapaciteten eller förtida nedskärningar vid driftsanläggningar. Värdet av tillgångarna i de områden som är utsatta för förvärrade väderförhållanden utgör underlag för de potentiella konsekvenserna för värderingen av tillgångar. Det är viktigt att observera denna centrala resultatindikator tillsammans med upplysningar om företagets strategier och policy för anpassning.	TCFD Mått och mål, alla SASB:s 450a.1-koder inom valda industrier	EU:s strategi för anpassning

Ytterligare vägledning

— Företagen rekommenderas att uppge de källor eller metoder de har använt för att identifiera de regioner som är mer utsatta för fysiska klimatrelaterade risker.

Produkter och tjänster

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Hänvisning till EU:s politik
Procent av omsättningen under rapporteringsåret från produkter eller tjänster som är kopplade till verksamhet som uppfyller kriterierna för att bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna enligt förordningen om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (EU-taxonomin)	Procent	12,5 % (omsättning) från produkter eller tjänster kopplade till verksamhet som bidrar väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna	Dessa centrala resultatindikatorer ger användbar information till investerare som är intresserade av företag vars produkter och tjänster bidrar väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna samtidigt som de inte avsevärt skadar något annat av EU:s miljömål.	Förslag till förordning om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar Kommissionens handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt
och/eller		8 % (kapitalutgifter) för produkter kopplade till verksamhet som bidrar väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna		
procent av investeringar (kapitalutgifter) och/eller utgifter (driftskostnader) under rapporteringsåret för tillgångar eller processer som är kopplade till verksamhet som uppfyller kriterierna för att bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna enligt förordningen om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (EU-taxonomin).				

Ytterligare vägledning

— Företagen bör rapportera denna indikator om och när förslaget till förordning om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (EU-taxonomin) godkänns. Vid bedömningen av om en aktivitet bidrar väsentligt till de två EU-målen om begränsning av eller anpassning till klimatförändringarna samtidigt som den inte avsevärt skadar något annat av EU:s miljömål bör företagen ta hänsyn till alla relevanta kriterier och villkor som fastställs i förordningen.

Grön finansiering

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Proportionen klimatrelaterade gröna obligationer: Det totala antalet utestående gröna obligationer (vid årsslutet) delat med (ett femårigt glidande medelvärde av) det totala antalet utestående obligationer och/eller **Proportionen klimatrelaterade gröna lån:** Det totala antalet utestående gröna låneinstrument (vid årsslutet) delat med (ett femårigt glidande medelvärde av) det totala antalet utestående lån	Procent	20 % av obligationerna	Denna centrala resultatindikator hjälper företagen att meddela hur deras plan för omställning till låga koldioxidutsläpp stöds genom lånefinansiering och hur man skaffar kapital för befintliga och nya projekt med klimatfördelar.	ISO/CD 14030-1 Green bonds – Environmental performance of nominated projects and assets (UTKAST)	Kommissionens handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt

Ytterligare vägledning

— Det totala antalet gröna obligationer eller gröna lån bör endast inbegripa obligationer och låneinstrument som utfärdats i enlighet med en eventuell EU-standard för gröna obligationer om och när en sådan standard godkänns, eller i enlighet med eventuella andra allmänt erkända ramverk för gröna obligationer, till exempel principerna för gröna obligationer och principerna för gröna lån. Företagen bör ange vilket ramverk för gröna obligationer som de har använt.

— För obligationsemittenter som har utfärdat obligationer som inte är noterade (t.ex. som privata placeringar) bör en detaljerad redogörelse över noterade och icke noterade obligationer uppges.

— Företagen bör även överväga att ange framtida mål som är kopplade till dessa centrala resultatindikatorer.

Utöver ovanstående indikatorer bör företagen även överväga följande:

— Sektorsspecifika indikatorer som är relevanta för industrin i fråga. Företag från sektorer som inbegriper men inte är begränsade till energi, transport, material, fastigheter och jordbruk bör hänvisa till TCFD:s kompletterande vägledning för icke-finansiella grupper och andra klimatrelaterade rapporteringsramar för att säkerställa att de rapporterade centrala resultatindikatorerna är jämförbara mellan sektorer och företag ([25]).

— Indikatorer för relaterade miljöfrågor. Företag vars affärsmodeller är beroende av naturkapital som hotas av klimatförändringarna kan behöva uppge indikatorer som är kopplade till dessa naturkapital (t.ex. vatten, markproduktivitet eller biologisk mångfald). Företag som har skadlig påverkan på klimatet som en följd av förändrad markanvändning, bland annat avskogning och skogsförstörelse, bör överväga att uppge indikatorerna för dessa frågor ([26]).

— Indikatorer för relaterade frågor om humankapital och sociala förhållanden, till exempel utbildning och rekrytering av anställda.

— Indikatorer som rör möjligheter. Företag som engagerar sig i omställningen till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi, i enlighet med central EU-politik ([27]), och som genomför åtgärder för att begränsa eller anpassa sig till klimatförändringarna som skulle kunna omvandlas till möjligheter för företaget bör överväga att uppge centrala resultatindikatorer som speglar detta arbete. Exempel på sådana skulle kunna vara intäkter från koldioxidsnåla produkter, intäkter från produkter eller tjänster som tillämpar modellen om cirkulär ekonomi och utgifter för forskning och innovation inom produktion i den cirkulära ekonomin.

([25]) TCFD (2017): *Implementing the Recommendations of the Task-Force on Climate-related Financial Disclosures*: https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Annex-062817.pdf Andra standarder och ramar för rapportering som tillhandahåller industrispecifika centrala resultatindikatorer för klimatfrågor är bland annat CDP:s enkät om klimatförändringar, vattensäkerhet och skog, GRI 305: Utsläpp 2016 och GRI 302: Energi 2016 eller SASB:s industristandarder.

([26]) Ytterligare vägledning finns i Natural Capital Protocol Toolkit: https://naturalcapitalcoalition.org/protocol-toolkit/ och i kommissionens rekommendation 179/2013 för gemensamma metoder för att mäta prestanda vad gäller växthusgasutsläpp utifrån ett livscykelperspektiv (organisationers miljöavtryck och produkters miljöavtryck).

([27]) Till exempel paketet om den cirkulära ekonomin, direktivet om förnybar energi, energieffektivitetsdirektivet, EU:s utsläppshandelssystem eller paketet om rena transporter. För mer information, se https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_sv

BILAGA I

Ytterligare vägledning för banker och försäkringsbolag

Kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering gäller för stora börsnoterade företag, banker och försäkringsbolag. Genom direktivet införs samma krav för alla företag som omfattas av det, oavsett vilken sektor deras verksamhet tillhör. Direktivet innehåller därmed inga ytterligare krav för banker och försäkringsbolag jämfört med andra företag.

De föreslagna upplysningarna i avsnitt 3 gäller för alla företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering, oavsett i vilken sektor verksamheten finns, inbegripet banker och försäkringsbolag. Banker och försäkringsbolag bör se de rekommenderade upplysningarna i avsnitt 3 utifrån sin affärsverksamhets perspektiv, till exempel när det gäller utlåning, investeringar, försäkringsteckning och kapitalförvaltning ([1]). Denna bilaga syftar till att hjälpa banker och försäkringsbolag med denna uppgift och innehåller ytterligare vägledning som de i tillämpliga fall kan överväga att använda när de rapporterar den information som rekommenderas i avsnitt 3.

Denna bilaga tar inte upp andra företag i finanssektorn, till exempel kapitalförvaltningsbolag eller pensionsfonder, eftersom de inte omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering. Sådana företag kan trots detta ha nytta av vissa av de upplysningar som föreslås i denna bilaga.

I handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt läggs särskild vikt vid finanssektorns systembetydelse i möjliggörandet av omställningen till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi. Till skillnad från de flesta företag är banker och försäkringsbolag både tillhandahållare och användare av klimatrelaterad information. Banker och försäkringsbolag kan förvärra de klimatrelaterade riskerna om deras investeringar och försäkringsteckningspolicy stöder ekonomisk verksamhet som bidrar till klimatförändringarna genom utsläpp av växthusgaser, till exempel genom avskogning, skogsförstörelse och ändrad markanvändning. Omvänt kan de främja omställningen till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi och öka medvetenheten om omställningen genom att integrera en bedömning av den potentiella påverkan av deras framtida investeringar, lån och försäkringskontrakt på klimatförändringarna i sina policyer och förfaranden.

I den ytterligare vägledning som följer nedan görs i tillämpliga fall skillnad mellan upplysningar som kan vara relevanta för alla banker och försäkringsbolag och upplysningar som endast är relevanta för en viss företagsverksamhet (utlåning, investering, försäkringsteckning eller kapitalförvaltning).

1. **Affärsmodell**

Banker och försäkringsbolag bör överväga att inkludera följande information som en del av de rekommenderade upplysningarna om affärsmodellen i avsnitt 3:

— Hur investerings-, utlånings- och försäkringsportföljens klimatrelaterade risker och möjligheter kan påverka finansinstitutets affärsmodell.

— Om och hur institutet tar hänsyn till att dess motparter beaktar klimatrelaterade risker och möjligheter.

— Hur bedömningen av klimatrelaterade risker och möjligheter vägs in i relevanta strategier för investeringar, utlåning och försäkringsteckning, och hur varje strategi kan påverkas av omställningen till en koldioxidsnål ekonomi.

— Försäkringsteckning: hur klimatförändringarna eventuellt kan påverka försäkringstagare, cedentföretag och återförsäkrare samt deras val av försäkringsbolag.

([1]) Finansinstitut bör läsa och använda dessa föreslagna upplysningar med vederbörlig hänsyn till eventuella rättsliga sekretesskrav.

2. **Policy och due diligence-granskning**

Banker och försäkringsbolag bör överväga att inkludera följande information som en del av de rekommenderade upplysningarna om policyer och due diligence-granskning i avsnitt 3:

— Hur finansinstitutet uppmanar till bättre rapportering och praxis gällande klimatrelaterade risker för att förbättra tillgängligheten till uppgifter och eventuella ansträngningar för att öka motparternas, och i synnerhet kundernas, medvetenhet om klimatfrågornas relevans som en del av sina förfaranden för utlåning, investeringar och försäkringsteckning, bland annat genom specialiserade rådgivningstjänster om klimatrelaterade risker.

— Förvaltning som rör finansinstitutets klimatstrategi, såsom samarbete med företag, resultat och fullmaktsröstning (t.ex. uttalanden som inlämnats eller fått stöd).

— Eventuella investerings-, utlånings- och försäkringsportföljer som bidrar till begränsningen av och anpassningen till klimatförändringarna, och relevanta mål i detta hänseende, t.ex. vad gäller försäkringsintäkter som rör energieffektivitet och koldioxidsnål teknik.

— Investeringsverksamhet: på vilket sätt klimatfrågor ses som värdeskapande i finansinstitutets beslutsprocesser för investeringar.

— Försäkringsteckning: huruvida specifika klimatrelaterade produkter håller på att tas fram, till exempel försäkring som avser risker i grön infrastruktur och naturbaserade lösningar ([2]).

— Försäkringsteckning: huruvida någon av företagets livförsäkringsprodukter införlivar klimathänsyn i modelleringen av biometriska risker (Life).

— Försäkringsteckning: huruvida försäkringsbolaget är en del av offentlig-privata partnerskap för att främja åtgärder som ökar medvetenheten om klimatrelaterade risker, motståndskraft mot katastrofrisker och/eller investeringar för klimatanpassning.

— Kapitalförvaltning: hur klimatrelaterad hänsyn byggs in i lämplighetsbedömningar i syfte att förstå kundernas preferenser och medvetenhet vad gäller klimatrelaterade risker och möjligheter.

— Kapitalförvaltning: hur finansinstitutet ser till att dess klimatrelaterade resultat anpassas efter kundernas klimatstrategi.

— Kapitalförvaltning: mål kopplade till klimatrelaterad exponering av förvaltade tillgångar inom alla tillgångskategorier (t.ex. aktier, obligationer, infrastruktur, fastigheter, strukturerade produkter, värdepapper mot säkerhet i panträtter och derivat).

3. **Resultat**

Banker och försäkringsbolag bör överväga att inkludera följande information som en del av de rekommenderade upplysningarna om resultat i avsnitt 3:

— Utvecklingstendenserna för mängden koldioxidrelaterade tillgångar i de olika portföljerna i förhållande till relevanta mål och de relaterade riskerna över tid.

— Utvecklingstendenserna för den viktade genomsnittliga koldioxidintensiteten för de olika portföljerna i förhållande till eventuella relevanta mål och de relaterade riskerna över tid. Finansinstitut bör redovisa förändringar i den sektorsvisa och geografiska fördelningen av sina investeringar jämfört med föregående rapporteringsår, och redogöra för effekterna av dessa förändringar på sina portföljers genomsnittliga viktade koldioxidintensitet.

4. **Risker och riskhantering**

Banker och försäkringsbolag bör överväga att inkludera följande information som en del av de rekommenderade upplysningarna om risker och riskhantering i avsnitt 3:

— Huruvida riskhanteringsförfarandena, bland annat interna stresstester, tar hänsyn till klimatrelaterade risker.

([2]) http://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs

— Eventuell exponering inom de olika utlånings-, investerings- och försäkringsverksamheterna för sektorer som uppfattas bidra till klimatförändringarna, vilket kan skapa risker vad gäller finansinstitutets anseende.

— De identifierade klimatrelaterade riskerna inom de olika utlånings-, investerings- och försäkringsverksamheterna, och på vilket sätt finansinstitutet bedömer och hanterar dessa risker.

— De finansiella, icke-finansiella och förvaltade tillgångarnas exponering för väsentliga klimatrelaterade risker, som ska rapporteras tillsammans med en detaljerad redogörelse för dessa risker i fysiska risker och omställningsrisker.

— Hur finansinstitutet har bedömt de finansiella tillgångarnas och de icke-finansiella tillgångarnas exponering för klimatrelaterade risker vid olika klimatrelaterade scenarier.

— Karakterisering av deras klimatrelaterade risker i fråga om traditionella riskkategorier för industrin, såsom kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk ([3]).

— På vilket sätt klimatrelaterade risker skulle kunna påverka försäkringsbolagens totala solvensbehov och bankernas nuvarande och framtida lagstadgade kapitalkrav. I detta syfte får bankerna använda resultaten från sin interna bedömning av kapitalbehov (se artikel 73 i direktiv 2013/36/EU), och försäkringsbolagen får använda resultaten från beräkningarna i deras egen risk- och solvensbedömning (se artikel 45 i direktiv 2009/138/EG och artikel 262 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35) samt resultatet av stresstester och känslighetsanalyser (se artikel 295.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35), särskilt när dessa tekniker tillämpar klimatrelaterade uppgifter ([4]).

— Utlåning: mängden säkerheter som är kraftigt exponerade för klimatrelaterade risker och de utvalda scenariernas påverkan på deras värde.

— Utlåning: mängden säkerheter i fastigheter utifrån energieffektivitetsbetyg enligt energicertifikat. Särskilt mängden säkerheter i fastigheter som är kraftigt exponerade för omställningsrisker, inklusive säkerheter med det lägsta energieffektivitetsbetyget jämfört med den totala mängden säkerheter.

— Utlåning: mängden säkerheter i fastigheter som är kraftigt exponerade för fysiska risker jämfört med den totala mängden säkerheter.

— Försäkringsteckning: förfaranden för att identifiera och bedöma klimatrelaterade risker när det gäller försäkring/återförsäkring utifrån geografisk belägenhet, affärsdivision eller produktsegment.

— Försäkringsteckning: begränsningsåtgärder, exempelvis återförsäkringskontrakt eller risksäkringsstrategier som upprättats av institutet för att begränsa de klimatrelaterade riskerna och konsekvenserna av en eventuell förändring av sådana tekniker.

— Försäkringsteckning: mängden koldioxidrelaterade försäkringsexponeringar uttryckt i försäkringsintäkter.

([3]) *Examples of Climate Risks across Insurance Operations and Activities*, International Association of Insurance Supervisors, 2018: https://www.iaisweb.org/page/supervisory-material/issues-papers/file/76026/sif-iais-issues-paper-on-climate-changes-risk

([4]) Mot bakgrund av den rättsliga utvecklingen på tillsynsområdet bör banker och försäkringsbolag säkerställa att den rapporterade information som krävs på grund av tillsynsregler överensstämmer med eventuell annan information som rapporteras i allmänna rapporter.

5. **Centrala resultatindikatorer**

När banker och försäkringsbolag rapporterar indikatorer kopplade till utsläpp av växthusgaser bör de trots de välkända utmaningarna inrikta sig på sina växthusgasutsläpp i Scope 3. Utsläppen i Scope 1 och 2 (direkta utsläpp och indirekta utsläpp från genereringen av inköpt energi) kommer sannolikt att vara små jämfört med andra indirekta utsläpp (Scope 3).

Där så är relevant och proportionerligt bör bankernas och försäkringsbolagens rapporterade växthusgasutsläpp i Scope 3 omfatta inte bara deras motparters utsläpp i Scope 1 och 2, utan även motparternas utsläpp i Scope 3. När små och medelstora företag ingår i värdekedjan uppmanas bankerna och försäkringsbolagen att stödja dem i tillhandahållandet av den information som krävs.

När banker och försäkringsbolag rapporterar centrala resultatindikatorer som är relevanta för deras specifika affärsverksamhet och som stöd för deras andra kvalitativa klimatrelaterade uppgifter bör de, enligt rekommendationen i avsnitt 3, överväga att rapportera följande indikatorer:

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Mängden eller andelen koldioxidrelaterade tillgångar i varje portfölj, i miljoner euro eller som en procentandel av portföljens aktuella värde ([5])	Miljoner i rapporteringsvalutan/procent	20 miljoner euro eller 20 % koldioxidrelaterade tillgångar av bankens aktieportfölj	Visa att man är medveten om portföljens exponering för sektorer som i olika grad påverkas av klimatrelaterade risker och möjligheter.	TCFD Common Carbon Footprinting and Exposure Metrics	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030
Viktad genomsnittlig koldioxidintensitet i varje portfölj där data finns tillgängliga eller där det går att göra en rimlig uppskattning ([6])	tCO_2e/ miljoner intäkter i rapporteringsvalutan	En bank rapporterar sin aktieportföljs koldioxidintensitet uttryckt i tCO_2e per miljoner euro med hjälp av koldioxiddata från tredje part.	Visa att man är medveten om portföljens exponering för sektorer som i olika grad påverkas av klimatrelaterade risker och möjligheter.	TCFD Common Carbon Footprinting and Exposure Metrics	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

([5]) TCFD medger att termen koldioxidrelaterade tillgångar (*carbon-related assets*) inte är väl definierad. Företagen behöver använda en konsekvent definition för bättre jämförbarhet. TCFD föreslår att koldioxidrelaterade tillgångar ska definieras som tillgångar som är knutna till energisektorn och den allmännyttiga sektorn enligt Global Industry Classification Standard, exklusive vattenbolag och oberoende industrier som producerar kraft och förnybar el.

([6]) Finansinstitut bör redovisa förändringar i den sektorsvisa och geografiska fördelningen av sina investeringar jämfört med föregående rapporteringsår, och redogöra för effekterna av dessa förändringar på sina portföljers genomsnittliga viktade koldioxidintensitet. De rekommenderas att se över denna indikators relevans och användbarhet en gång om året, mot bakgrund av den snabba utvecklingen inom metoder för scenarioanalys och beslutsrelevanta klimatrelaterade riskindikatorer.
TCFD konstaterar att det finns utmaningar och begränsningar för de nuvarande indikatorerna för koldioxidavtryck, bland annat att sådana indikatorer inte nödvändigtvis ska tolkas som riskindikatorer. TCFD konstatrerar även att vissa kapitalförvaltare endast kan rapportera viktad genomsnittlig koldioxidintensitet för en del av de förvaltade tillgångarna på grund av datatillgångs- och metodbegränsningar. Rapporterande enheter kan presentera andra indikatorer för koldioxidavtryck och koldioxidexponering enligt TCFD:s kompletterande vägledning för den finansiella sektorn, tillsammans med en beskrivning av den använda metoden (TCFD bilaga, s. 43).

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Mängden exponeringar per motpartssektor	Rapporteringsvaluta Procent av den totala riskexponeringen	1 250 miljoner euro i energisektorn, motsvarande 17 % av de totala investeringarna	Visa exponeringarnas koncentration i förhållande till koldioxidintensiva eller koldioxidsnåla sektorer.		EU:s färdplan för ett utsläppssnålt samhälle

Utlåning och investeringar

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Kreditriskexponeringar och mängden säkerheter uppdelat på verksamhetens eller säkerhetens geografiska plats/land, med uppgift om vilka länder/geografiska platser som är kraftigt exponerade för fysiska risker	Rapporteringsvaluta	750 miljoner euro	Visa koncentrationen av exponeringar och säkerheter i länder och på geografiska platser som är kraftigt exponerade för fysiska risker.		EU:s färdplan för ett utsläppssnålt samhälle
Mängden säkerheter kopplade till tillgångar eller verksamhet i sektorer som begränsar klimatförändringarna	Procent av den totala mängden säkerheter	12 % av säkerheterna	Visa mängden gröna säkerheter, t.ex. med lägre koldioxidexponering.		Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030
Mängden finansiella tillgångar som används för att finansiera hållbar ekonomisk verksamhet som väsentligt bidrar till begränsningen av och/eller anpassningen till klimatförändringarna (absoluta tal och jämfört med de totala exponeringarna) enligt EU-taxonomin.	Rapporteringsvaluta Procent av den totala riskexponeringen	650 miljoner euro, motsvarande 12 % av utlåningsportföljen	Visa koncentrationen av gröna investeringar och deras motståndskraft mot klimatförändringar.		EU:s färdplan för ett utsläppssnålt samhälle

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Det totala beloppet i portföljer med fast avkastning som investerats i gröna obligationer som utfärdats i enlighet med en möjlig EU-standard för gröna obligationer om och när en sådan standard godkänns, eller i enlighet med andra allmänt vedertagna ramar för gröna obligationer (vid årsskiftet) delat med (ett femårigt glidande medelvärde av) det totala beloppet för innehaven i portföljer med fast avkastning.	Procentandel och totalt belopp i rapporteringsvaluta	Gröna obligationer jämfört med så kallade vanillaobligationer som tecknats eller utfärdats	Denna indikator visar åtaganden vad gäller grön finansiering och investerarens strategi och övergångsplan mot anpassning till ett scenario på klart lägre än 2 °C. Den hjälper till att visa tidigare meriter, och framåtblickande data kan underbygga investerarnas omställningsstrategi med en robust central resultatindikator.	Den framlagda utkastversionen av ISO 14030 (oktober 2018) om gröna obligationer fordrar redan att företagen rapporterar denna indikator.	Kommande EU-miljömärke för gröna finansiella produkter ([7])

Försäkringsverksamhet

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Detaljerad redogörelse för försäkringsexponering per affärsgren för ekonomiska sektorer (livförsäkring/skadeförsäkring/återförsäkring)	Rapporteringsvaluta	Antal och andel tecknade nettopremier och försäkringstekniska avsättningar enligt direktiv 2009/138/EG som härrör från infrastrukturförsäkringar från försäkringstagare i energisektorn	Visa medvetenhet om den aktuella ekonomiska exponeringen och koncentrationen (i tillämpliga fall) i industrier som i varierande grad påverkas av klimatförändringarna.	EU-taxonomin, SASB, direktiv 2009/138/EG (Solvens II)	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030
Andel av produkterna som införlivar klimatrelaterade risker i teckningsförfarandet för enskilda kontrakt (livförsäkring/skadeförsäkring/återförsäkring)	0–100 %	Produkterna skulle kunna förknippas med en viss typ av risk eller till ett segment av kundkretsen som är särskilt exponerat för klimatrisker.	Visa produktportföljens motståndskraft mot klimatförändringarna.	SASB	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

([7]) Europeiskt miljömärke som Europeiska kommissionen håller på att ta fram med stöd från kommissionens gemensamma forskningscentrum.

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Antalet och värdet av de klimatrelaterade försäkringsprodukter som erbjuds (skadeförsäkring/återförsäkring) Företaget har tagit fram ett specifikt erbjudande för geografiska områden som är särskilt exponerade för extrema väderförhållanden och uppger kvantitativ information om produktens användning.	Rapporteringsvaluta Antal	Företaget har tagit fram ett specifikt erbjudande för geografiska områden som är särskilt exponerade för extrema väderförhållanden och uppger kvantitativ information om produktens användning.	Visa förmågan att ta vara på möjligheter som härrör från begränsningen av och anpassningen till klimatförändringarna.	Ej tillämpligt	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 EU:s strategi för anpassning
Maximal förväntad förlust på grund av naturkatastrofer som orsakas av klimatförändringarna (livförsäkring/skadeförsäkring/återförsäkring)	Rapporteringsvaluta	Ett företag rapporterar sin maximala förväntade nettoförlust uppdelat per hot och region. Baserat på sannolikheten för att minst en förlust ska överstiga det angivna förlustbeloppet i miljarder euro. Bland hoten ingår orkaner, översvämningar, skogsbränder och torka.	Visa på mognad i riskhanteringen och affärsverksamhetens motståndskraft mot svåra förhållanden.	SASB FN-IN-450a.1, AODP, ASTM	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, EU:s strategi för anpassning
Totala förluster som kan tillskrivas försäkringsutbetalningar från 1) förväntade naturkatastrofer och 2) icke förväntade naturkatastrofer, uppdelat på typ av händelse och geografiskt segment (återförsäkring netto och brutto)	Rapporteringsvaluta	Ett företag rapporterar de viktigaste resultaten av sin riskhantering för naturkatastrofer.	Visa på mognad i riskhanteringen och affärsverksamhetens motståndskraft mot svåra förhållanden.	SASB FN-IN-450a.2, GRI 201-2	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

Kapitalförvaltning

Central resultatindikator	Måttenhet	Exempel	Förklaring	Samordning med andra rapporteringsramar	Hänvisning till EU:s politik
Detaljerad redogörelse av förvaltade tillgångar per affärssektor inom alla tillgångskategorier (aktier, obligationer, infrastruktur, fastigheter, strukturerade produkter, värdepapper mot säkerhet i panträtter och derivat) ([8])	Rapporteringsvaluta	Rapportera nettotillgångsvärdet i aktier uppdelat per industri.	Visa medvetenhet om den aktuella ekonomiska exponeringen och koncentrationen (i tillämpliga fall) i industrier som i varierande grad påverkas av klimatförändringarna.	EU-taxonomin, Eiopa, SASB FN-IN-410a. GRI 201-2	Ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030

([8]) Beloppen per industri, och/eller motpartens sektor, enligt definitionen i det ekonomiska rapportpaketet Ange vilka definitioner som använts
Rapportera exponering för högnivåsektorer utifrån den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska gemenskapen (NACE) – ensiffriga koder. Ange särskilt exponeringen för mycket koldioxidintensiva sektorer – A, B, C, D, E, F, H
Företaget bör rapportera sin exponering för som minst de tio största industrierna utifrån exponering i penningbelopp, eller för industrier som motsvarar minst 2 % av den totala monetära exponeringen.

BILAGA II

Kartläggning av kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering och TCFD:s rekommenderade upplysningar

De upplysningar som föreslås i detta tillägg motsvarar kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering och är även utformade för att införliva TCFD:s rekommenderade upplysningar.

Nedan illustreras hur var och en av TCFD:s rekommenderade upplysningar genom detta tillägg fördelas på ett upplysningskrav i direktivet om icke-finansiell rapportering. Detta utgör ett alternativ för korshänvisning mellan TCFD:s rekommenderade upplysningar och de upplysningar som krävs i direktivet om icke-finansiell rapportering. Eftersom direktivet om icke-finansiell rapportering och TCFD använder olika termer och begrepp kan denna korshänvisning göras på andra sätt. Företag kan vilja överväga andra alternativ och uppmanas att experimentera vidare i detta hänseende.

Figur 3

Kartläggning av kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering och TCFD:s rekommenderade upplysningar

		Delar i direktivet om icke-finansiell rapportering				
TCFD:s rekommenderade upplysningar		Affärsmodell	Policy och due diligence-granskning	Resultat	Väsentliga risker och hanteringen av dessa	Centrala resultat-indikatorer
Styrning	a) Styrelsens tillsyn		■			
	b) Ledningens roll		■			
Strategi	a) Klimatrelaterade risker och möjligheter				■	
	b) Påverkan av klimatrelaterade risker och möjligheter	■				
	c) Motståndskraften i organisationens strategi	■				
Riskhantering	a) Processer för att identifiera och bedöma				■	
	b) Processer för att hantera				■	
	c) Integrering i övergripande riskhantering				■	
Mått och mål	a) Mått som används för att bedöma					■
	b) Växthusgasutsläpp			■		
	c) Mål			■		

Företag som omfattas av kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering och som vill genomföra TCFD:s rekommendationer kan vilja överväga följande:

— TCFD föreslår att de rekommenderade upplysningarna ska offentliggöras i företagets årliga ekonomiska rapportpaket ([1]). Enligt direktivet om icke-finansiell rapportering kan medlemsstaterna tillåta att företag offentliggör sina icke-finansiella rapporter i en separat rapport under vissa förhållanden, och en majoritet av medlemsländerna har tagit vara på denna möjlighet. Om ett företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering vill uppfylla TCFD:s rekommendationer vad gäller placeringen av dess klimatrelaterade upplysningar bör företaget offentliggöra dessa upplysningar i sin förvaltningsberättelse.

([1]) *Implementing the Recommendations of the TCFD* – Appendix 2 Glossary: Med ekonomiskt rapportpaket avses de årliga rapportpaket där organisationer är skyldiga att presentera sina reviderade ekonomiska resultat enligt bolagsrätt, efterlevnadsregler och värdepappersrätt i de jurisdiktioner där de verkar. Samtidigt som rapporteringskraven skiljer sig åt internationellt innehåller det ekonomiska rapportpaketet i allmänhet finansiella rapporter och annan information såsom årsberättelser och ledningens kommentarer.

— Väsentlighetsperspektivet i direktivet om icke-finansiell rapportering omfattar både finansiell väsentlighet och väsentlighet vad gäller miljö och sociala förhållanden, medan TCFD endast har perspektivet finansiell väsentlighet. Därför bör information som anses väsentlig ur TCFD:s perspektiv i princip också vara väsentlig med utgångspunkt i direktivet om icke-finansiell rapportering.

— TCFD uppger att dess rekommenderade upplysningar som rör strategi samt mått och mål bör genomgå en finansiell väsentlighetsbedömning. TCFD menar emellertid inte att en väsentlighetsbedömning bör tillämpas på dess rekommenderade upplysningar om styrning och riskhantering, och föreslår underförstått att dessa upplysningar bör rapporteras oberoende av väsentlighet. Därför kan ett företag som vill genomföra TCFD:s rekommendationer behöva uppge viss information även om den informationen inte krävs enligt direktivet om icke-finansiell rapportering.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration

(Ärende M.9323 – RheinEnergie/SPIE/TankE)

(Text av betydelse för EES)

(2019/C 209/02)

Kommissionen beslutade den 13 juni 2019 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([1]). Beslutet i sin helhet finns bara på tyska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

— under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,

— i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv) under celexnummer 32019M9323. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

([1]) EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration

(Ärende M.9363 – Koito/Elbit/BWV/JV)

(Text av betydelse för EES)

(2019/C 209/03)

Kommissionen beslutade den 14 juni 2019 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([1]). Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

— under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,

— i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv) under Celexnummer 32019M9363. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

([1]) EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs [1]

19 juni 2019

(2019/C 209/04)

1 euro =

	Valuta	Kurs		Valuta	Kurs
USD	US-dollar	1,1207	CAD	kanadensisk dollar	1,4990
JPY	japansk yen	121,49	HKD	Hongkongdollar	8,7683
DKK	dansk krona	7,4671	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7173
GBP	pund sterling	0,89020	SGD	singaporiansk dollar	1,5323
SEK	svensk krona	10,6868	KRW	sydkoreansk won	1 318,62
CHF	schweizisk franc	1,1176	ZAR	sydafrikansk rand	16,2693
ISK	isländsk krona	141,50	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,7378
NOK	norsk krona	9,7815	HRK	kroatisk kuna	7,4023
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	15 991,83
CZK	tjeckisk koruna	25,635	MYR	malaysisk ringgit	4,6760
HUF	ungersk forint	323,97	PHP	filippinsk peso	58,176
PLN	polsk zloty	4,2670	RUB	rysk rubel	71,7360
RON	rumänsk leu	4,7275	THB	thailändsk baht	35,050
TRY	turkisk lira	6,5618	BRL	brasiliansk real	4,3324
AUD	australisk dollar	1,6303	MXN	mexikansk peso	21,4542
			INR	indisk rupie	78,0755

[1] *Källa:* Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

UPPLYSNINGAR OM EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

Inget statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet

(2019/C 209/05)

Eftas övervakningsmyndighet anser att följande åtgärd inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet:

Datum för antagande av beslutet: 2 april 2019

Ärende nr: 82159

Beslut nr: 020/19/KOL

Eftastat: Norge

Benämning (och/eller stödmottagarens namn): Leangbukten Båtforenings Andelslag

Typ av stöd: Inget stöd

Den beviljande myndighetens namn och adress: Asker kommune
Postboks 353
1372 Asker
NORGE

Originalversionen av beslutet, från vilken alla konfidentiella uppgifter har tagits bort, finns på Eftas övervakningsmyndighets webbplats: http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/

V

(Yttranden)

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV DEN GEMENSAMMA HANDELSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa antisubventionsåtgärder kommer att löpa ut

(2019/C 209/06)

1. I enlighet med artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen [1] tillkännager kommissionen att de utjämningsåtgärder som anges nedan kommer att upphöra att gälla det datum som anges i tabellen, såvida inte en översyn inleds i enlighet med förfarandet nedan..

2. **Förfarande**

Unionsunionsproducenter får inge en skriftlig begäran om översyn. En sådan begäran måste innehålla tillräcklig bevisning för att subventionering och skadan sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphör. Om kommissionen beslutar att se över de berörda åtgärderna kommer importörerna, exportörerna, företrädarna för exportlandet och unionsproducenterna att ges tillfälle att utveckla, motbevisa eller yttra sig över de uppgifter som lämnats i begäran om översyn.

3. **Tidsfrist**

På de grunder som anges ovan får unionsproducenter inge en skriftlig begäran om översyn till generaldirektoratet för handel vid Europeiska kommissionen (European Commission, Directorate-General for Trade, Unit H-1, CHAR 4/39, 1049 Bruxelles/Brussels, Belgien [2]) från och med den dag då detta tillkännagivande offentliggörs, dock senast tre månader före det datum som anges i tabellen.

4. Detta tillkännagivande offentliggörs i enlighet med artikel 18.4 i förordning (EU) 2016/1037.

Produkt	Ursprungs- eller exportländer	Åtgärder	Hänvisning	Datum då åtgärden upphör att gälla [1]
Viss regnbåge	Turkiet	Utjämningstull	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/309 av den 26 februari 2015 om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (EUT L 56, 27.2.2015, s. 12)	28.2.2020

[1] Åtgärden kommer att upphöra att gälla vid midnatt det datum som anges i den här kolumnen.

[1] EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
[2] TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu

Tillkännagivande om återupptagande av förfarandena till följd av domarna av den 10 april 2019 i målen T-300/16 och T-301/16 rörande kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2016/387 och (EU) 2016/388 om införande av en slutgiltig utjämningstull och en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien

(2019/C 209/07)

Domar

I sina domar av den 10 april 2019 i målen T-300/16 ([1]) och T-301/16 ([2]) Jindal Saw och Jindal Saw Italien mot kommissionen (nedan kallad *domarna*) ogiltigförklarade Europeiska unionens tribunbal (nedan kallad *tribunalen*) kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien ([3]) (nedan kallad *den omtvistade antisubventionsförordningen*) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/388 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien ([4]), ändrad genom genomförandeförordning (EU) 2016/1369 ([5]) (nedan kallad *den omtvistade antidumpningsförordningen*).

I mål T-300/16 fann tribunalen att beräkningen i den omtvistade antisubventionsförordningen av storleken på förmånen till följd av de riktade exportbegränsningarna som konstaterats för järnmalm när det gäller Jindal Saw Ltd (*Jindal Saw*), strider mot artikel 6 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([6]) (nedan kallad *den grundläggande antisubventionsförordningen*). I synnerhet slog tribunalen fast att de faktiska transportkostnaderna för Jindal Saw från gruvan till dess anläggning i Indien var högre än de som kommissionen beräknat, som ett genomsnitt, och som ingick i beräkningen av det genomsnittliga inköpspriset för järnmalm i Indien. Tribunalen menade att denna skillnad i transportkostnaderna innebär att det pris som Jindal Saw anskaffade järnmalm till på den indiska marknaden i praktiken var högre än det genomsnittliga inköpspris som kommissionen godtagit för fastställandet av ersättningsnivån, vilket i sin tur oundvikligen får konsekvenser för den fördel som beviljas denna exporterande tillverkare. Tribunalen fann därför att kommissionen åsidosatt artikel 3.2 och artikel 6 d i den grundläggande antisubventionsförordningen eftersom kommissionen felaktigt godtyckligt valt ut vissa poster i Jindal Saws leveranskostnader för beräkningen av den genomsnittliga standardkostnaden för transport samt artikel 15.1 tredje stycket eftersom kommissionen fastställt utjämningstullen till en nivå som överstiger de utjämningsbara subventionerna.

I både mål T-300/16 och mål T-301/16 gjorde tribunalen även konstateranden vad gäller de prisundersridandeberäkningar kommissionen gjort i den omtvistade antisubventionsförordningen och i den omtvistade antidumpningsförordningen. I synnerhet fann tribunalen att det faktum att kommissionen använde sig av priserna för den försäljning som gjorts av de försäljningsenheter som är kopplade till den största unionstillverkaren vid fastställandet av priset för unionsindustrins likadana produkt samtidigt som den inte beaktade priserna för den försäljning som gjorts av Jindal Saws försäljningsenheter vid fastställandet av priset för den berörda produkten som tillverkas av Jindal Saw gör att prisunderskridandeberäkningen inte kan anses ha skett genom en jämförelse av priser i samma handelsled. Enligt tribunalen har det fel kommissionen gjort i beräkningen av prisundersridandet för den berörda produkten när det gäller Jindal Saws produkter fått till följd att man beaktat ett prisundersridande av det priset, vars omfattning, eller till och med vars existens, inte fastställts på ett korrekt sätt.

Följaktligen fann tribunalen att kommissionen åsidosatt artikel 8.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen och artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([7]) (nedan kallad *den grundläggande antidumpningsförordningen*). Eftersom prisunderskridandet såsom det beräknats i den omtvistade antisubventionsförordningen och den omtvistade antidumpningsförordningen låg till grund för slutsatsen att det var importen av den berörda produkten som vållat den skada som unionsindustrin lidit fann tribunalen att även det orsakssamband mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit som är en förutsättning för införandet av en utjämningstull i enlighet med artikel 1.1 och artikel 8.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen och artikel 1.1 och artikel 3.6 i den grundläggande antidumpningsförordningen kan ha varit felaktigt.

([1]) ECLI:EU:T:2019:235.
([2]) ECLI:EU:T:2019:234.
([3]) EUT L 73, 18.3.2016, s. 1.
([4]) EUT L 73, 18.3.2016, s. 53.
([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1369 av den 11 augusti 2016 om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/388 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 217, 12.8.2016, s. 4).
([6]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55..
([7]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

Tribunalen fann vidare att det inte kunde uteslutas att skademarginalen för unionsindustrin skulle kunna ha fastställts till en nivå som understiger subventionsnivån respektive dumpningsmarginalen om prisunderskridandet beräknats på ett korrekt sätt. I så fall och i enlighet med artikel 15.1 tredje stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen bör beloppet för utjämningstullen minskas till en nivå som är tillräcklig för att undanröja denna skada. På samma sätt gäller i enlighet med artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen att storleken på antidumpningstullen ska minskas till en nivå som är tillräcklig för att undanröja denna skada.

Mot denna bakgrund ogiltigförklarade tribunalen den omtvistade antisubventionsförordningen och den omtvistade antidumpningsförordningen i den utsträckning som dessa avser Jindal Saw Ltd

Konsekvenser

I enlighet med artikel 266 i EUF-fördraget ska institutionerna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens domar. I händelse av ogiltigförklarande av en rättsakt som antagits av institutionerna inom ramen för ett administrativt förfarande, såsom en antidumpnings- eller en antisubventionsundersökning, består efterlevnad av tribunalens domar i att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten med en ny rättsakt, där den rättsstridighet som tribunalen identifierat undanröjs ([8]).

Enligt domstolens rättspraxis kan förfarandet för att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten återupptas vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde ([9]). Detta innebär i synnerhet att i en situation där en rättsakt som avslutar ett administrativt förfarande ogiltigförklaras påverkar ogiltigförklarandet inte nödvändigtvis de förberedande rättsakterna, såsom inledandet av antidumpningsförfarandet. I en situation där en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningsåtgärder ogiltigförklaras är antidumpningsförfarandet fortfarande öppet efter ogiltigförklarandet, eftersom den rättsakt som avslutar antidumpningsförfarandet inte längre ingår i unionens rättsordning ([10]), med undantag för om rättsstridigheten skedde i den inledande fasen. Återupptagandet av det administrativa förfarandet kan inte anses strida mot inte anses strida mot förbudet mot retroaktiv verkan ([11]).

I detta fall ogiltigförklarade tribunalen den omtvistade antidumpningsförordningen och den omtvistade antisubventionsförordningen av ett och samma skäl (nämligen att kommissionen inte gjort en rättvis jämförelse i samma handelsled vid fastställandet av förekomsten av ett betydande prisunderskridande). Detta fel kan eventuellt innebära att även analysen av orsakssamband och skademarginalen är felaktiga.

Tribunalen ogiltigförklarade dessutom den omtvistade antisubventionsförordningen med hänvisning till att den fann att kommissionen beräknat storleken på förmånen för Jindal Saw Ltd felaktigt, eftersom inte alla Jindal Saws faktiska transportkostnader beaktats vid beräkningen av det inhemska järnmalmspriset i Indien.

De undersökningsresultat i den omtvistade antisubventionsförordningen och den omtvistade antidumpningsförordningen som inte bestreds, eller som bestreds men där invändningarna ogillades i tribunalens dom, eller som inte prövades av tribunalen, och som därför inte ledde till att de omtvistade förordningarna ogiltigförklarades, är i princip fortfarande giltiga.

Förfarande för återupptagande av undersökningen

Mot bakgrund av ovanstående har kommissionen beslutet att återuppta den antisubventionsundersökning och den antidumpningsundersökning beträffande import av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien som ledde till antagandet av genomförandeförordningarna (EU) 2016/387 respektive (EU) 2016/388 i den utsträckning som dessa avser Jindal Saw Ltd De ursprungliga undersökningarna återupptas vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde.

Återupptagandet av de ursprungliga undersökningarna har till syfte att till fullo åtgärda det misstag som tribunalen identifierat och att göra en bedömning av huruvida en korrekt tillämpning av reglerna skulle kunna motivera ett återinförande av åtgärderna på den ursprungliga nivån eller en reviderad nivå, räknat från och med den dag då den omtvistade antisubventionsförordningen respektive den omtvistade antidumpningsförordningen ursprungligen trädde i kraft.

Berörda parter informeras om detta återupptagande genom offentliggörandet av detta tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([8]) De förenade målen 97, 193, 99 och 215/86 Asteris AE m.fl. och Grekland mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkterna 27 och 28.

([9]) Mål C-415/96 Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31. Mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85. Mål T-301/01 Alitalia mot kommissionen, REG 2008, s. II-1753, punkterna 99 och 142. De förenade målen T-267/08 och T-279/08 Région Nord-Pas de Calais mot kommissionen, REU 2011, s. II-0000, punkt 83.

([10]) Mål C-415/96 Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31. Mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85.

([11]) Mål C-256/16 Deichmann [2018], punkt 79.

Skriftliga inlagor

Alla berörda parter, och särskilt Jindal Saw, uppmanas att lämna synpunkter och uppgifter om frågor rörande återupptagandet av undersökningen samt att lägga fram bevisning till stöd för dessa. Dessa uppgifter och denna bevisning ska, om inget annat anges, ha inkommit till kommissionen inom 20 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Möjlighet att bli hörd av kommissionens utredande avdelningar

Alla berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionens utredande avdelningar. Begäran ska göras skriftligen och innehålla skälen till att parten önskar bli hörd. När det gäller höranden om frågor rörande återupptagandet av undersökningen ska begäran lämnas in inom 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Efter denna tidpunkt ska en begäran om att bli hörd lämnas in inom de tidsfrister som kommissionen fastställer i sin korrespondens med parterna.

Anvisningar för inlämnande av skriftliga inlagor samt korrespondens

Uppgifter som lämnas in till kommissionen inom ramen för en undersökning avseende handelspolitiska skyddsåtgärder ska inte vara upphovsrättsskyddade. Innan berörda parter lämnar uppgifter och/eller data som omfattas av tredje parts upphovsrätt till kommissionen måste de begära särskilt tillstånd från upphovsrättsinnehavaren som uttryckligen tillåter a) kommissionen att använda dessa uppgifter och/eller dessa data för detta handelspolitiska skyddsförfarande, och att b) dessa uppgifter och/eller dessa data lämnas till de parter som berörs av undersökningen i en form som gör att de kan utöva sin rätt till försvar.

Alla skriftliga inlagor, inklusive sådana uppgifter som begärs i detta tillkännagivande, besvarade frågeformulär och korrespondens från de berörda parterna och för vilka de berörda parterna begär konfidentiell behandling ska vara märkta ”Limited” ([12]). Parter som lämnar uppgifter inom ramen för denna undersökning uppmanas att ange skälen till att de begär konfidentiell behandling.

Berörda parter som lämnar uppgifter märkta ”Limited” ska i enlighet med artikel 19.2 i den grundläggande antidumpningsgrundförordningen och artikel 29.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen även lämna en icke-konfidentiell sammanfattning av dessa uppgifter, vilken ska märkas ”For inspection by interested parties”. Sammanfattningarna ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Om en part som lämnar konfidentiella uppgifter inte kan visa att begäran om konfidentiell behandling är välgrundad eller inte lämnar in en icke-konfidentiell sammanfattning i begärt format och av begärd kvalitet kan kommissionen komma att lämna uppgifterna utan beaktande om det inte med hjälp av lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan visas att uppgifterna är riktiga.

Berörda parter uppmanas att skicka alla inlagor och framställningar, även skannade fullmakter och intyganden, via TRON.tdi (https://webgate.ec.europa.eu/tron/TDI). Däremot ska mer omfattande svar lämnas in på cd-rom eller dvd personligen eller skickas som rekommenderat brev. Genom att använda TRON.tdi eller e-post godkänner de berörda parterna de bestämmelser som gäller för elektroniska inlagor i dokumentet ”KORRESPONDENS MED EUROPEISKA KOMMISSIONEN I ÄRENDEN SOM RÖR HANDELSPOLITISKA SKYDDSÅTGÄRDER” som finns på webbplatsen för GD Handel: Http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. De berörda parterna måste uppge namn, adress, telefonnummer och giltig e-postadress (fungerande officiell företagsadress) och se till att e-posten läses varje dag. När kommissionen fått dessa kontaktuppgifter kommer all korrespondens att ske uteslutande via TRON.tdi eller e-post, såvida de berörda parterna inte uttryckligen ber att få alla dokument från kommissionen på annat sätt eller dokumentens art gör att rekommenderad post krävs. I det ovannämnda dokumentet finns närmare bestämmelser och information om korrespondens med kommissionen, inklusive de principer som gäller inlagor via TRON.tdi eller e-post.

([12]) Ett dokument märkt ”Limited” är ett konfidentiellt dokument i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21) och artikel 6 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i allmänna tull- och handelsavtalet Gatt 1994 (antidumpningsavtalet). Det är även skyddat i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Kommissionens kontaktuppgifter:

Europeiska kommissionen
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/039
1049 Bryssel
BELGIEN

TRON.tdi:
https://webgate.ec.europa.eu/tron/tdi

E-post:
TRADE-DUCTILE-ADAS@ec.europa.eu

Bristande samarbete

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom tidsfristerna eller i betydande utsträckning hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 28 i den grundläggande antisubventionsförordningen positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det konstateras att en berörd part har tillhandahållit oriktiga eller vilseledande uppgifter, får dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter kan användas i stället.

Om en berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar och avgörandena därför i enlighet med artikel 18 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 28 i den grundläggande antisubventionsförordningen träffas på grundval av tillgängliga uppgifter, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för den berörda parten än om denna hade samarbetat.

Underlåtenhet att lämna svar i datoriserad form ska inte anses utgöra bristande samarbete, under förutsättning att den berörda parten kan visa att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts. Den berörda parten bör i sådana fall omedelbart kontakta kommissionen.

Förhörsombud

De berörda parterna kan begära att förhörsombudet (Hearing officer) för handelspolitiska förfaranden ingriper. Förhörsombudet behandlar ansökningar om tillgång till ärendehandlingar, tvister rörande sekretess, ansökningar om förlängning av tidsfrister och alla eventuella ansökningar rörande berörda parters eller tredje parters rätt till försvar som kan uppkomma under förfarandets gång.

Förhörsombudet kan anordna ett hörande och agera som medlare mellan den berörda parten/de berörda parterna och kommissionens avdelningar så att de berörda parterna ges möjlighet att till fullo utöva sin rätt till försvar. Begäran om att bli hörd av förhörsombudet ska göras skriftligen och innehålla skälen till att parten önskar bli hörd. Förhörsombudet kommer att pröva skälen för begäran. Dessa höranden bör endast anordnas om frågan inte lösts med kommissionens avdelningar i vederbörlig ordning.

Varje begäran måste lämnas i god tid och så snart som möjligt för att förfarandet ska kunna genomföras på ett korrekt sätt. I detta syfte ska berörda parter begära att förhörsombudet ingriper så snart som möjligt efter det att den händelse som motiverar ett ingripande inträffat. När en begäran om att bli hörd lämnas utanför de givna tidsramarna kommer förhörsombudet även att undersöka orsakerna till den sena begäran, vilken typ av frågor som tas upp och vilken inverkan dessa frågor har på rätten till försvar, med vederbörlig hänsyn tagen till nödvändigheten av att säkerställa en god förvaltning och av att kunna slutföra undersökning i tid.

Mer information och kontaktuppgifter finns på förhörsombudets webbsidor på DG Handels webbplats: http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/

Behandling av personuppgifter

Alla personuppgifter som samlas in under undersökningens gång kommer att behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([13]).

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Ett meddelande om skydd av personuppgifter för att informera alla personer om behandlingen av personuppgifter inom ramen för kommissionens handelspolitiska verksamhet finns på GD Handels webbplats: http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/157639.htm

Information till alla berörda parter

Alla berörda parter, inbegripet importörer, underrättas härmed om att den nya undersökningen kommer att utgöra grunden för alla eventuella framtida betalningsförpliktelser.

Eftersom storleken på den slutgiltiga betalningsförpliktelse som följer av den nya undersökningen inte är känd anmodar kommissionen de nationella tullmyndigheterna att avvakta resultatet av denna undersökning innan de fattar beslut om eventuella ansökningar om återbetalning av de antidumpnings- och/eller utjämningstullar som ogiltigförklarats av tribunalen med avseende på Jindal Saw Limited.

Följaktligen bör sådana antidumpningstullar och utjämningstullar som tagits ut i enlighet med genomförandeförordningarna (EU) 2016/387 och (EU) 2016/388 på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat *gjutjärn med sfäroidiserad grafit*), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (slätrör) som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 10 10 och 7303 00 90 10) och som har sitt ursprung i Indien och tillverkats av Jindal Saw Limited (Taric-tilläggsnummer C054) inte återbetalas eller efterges innan resultat av denna undersökning är känt.

Utlämnande av uppgifter

Alla berörda parter som registrerats som sådana i samband med de undersökningar som ledde till antagandet av den omtvistade antisubventionsförordningen och den omtvistade antidumpningsförordningen kommer att underrättas om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att genomföra domen och kommer att ges tillfälle att lämna synpunkter.

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.9314 – Sogeclair/AddUp/PrintSky)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2019/C 209/08)

1. Europeiska kommissionen mottog den 11 juni 2019 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 och till följd av ett hänskjutande i enlighet med artikel 4.5 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([1]).

Denna anmälan berör följande företag:

— Sogeclair SA (*Sogeclair*, Frankrike), som tillhör Sogeclair-koncernen.

— AddUp SAS (*AddUp*, Frankrike), som tillhör Michelin- och Fives-koncernerna.

Sogeclair och AddUp förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över ett nyskapat företag som utgör ett gemensamt företag (*PrintSky*).

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

— Sogeclair: flyg- och rymdteknik, teknik för konstruktion och produktion av särskilda civila och militära fordon samt tillhandahållande och utveckling av lösningar inom forskning, studie- och utbildningssimulatorer samt seminarier och simuleringsprogram. Sogeclair är verksamt över hela världen, främst i Frankrike, Tyskland, Spanien, Förenade kungariket, Kanada och Förenta staterna.

— AddUp: tillverkning av industriella 3D-metalltrycklösningar, från konstruktion och tillverkning av maskiner, tillverkningslinjer och anknutna tjänster, till omdesign och tillverkning av metalldelar för prototyper eller serier och anknutna tjänster. Företaget är verksamt över hela världen (främst i Frankrike, Europa och Amerika, men även i Asien och Oceanien) inom industri-, fordons-, sjukvårds-, flyg- och rymdsektorn samt lyxsektorn.

— PrintSky: avsett att utveckla och marknadsföra 3D-metalltrycklösningar inom flyg-, rymd- och försvarssektorerna, uteslutande i fråga om ”proof of concept”-lösningar, i Europa och eventuellt även globalt.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([2]).

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9314 – Sogeclair/AddUp/PrintSky

([1]) EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).
([2]) EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.9382 – Toyota Financial Services Corporation/Mazda Motor Corporation/SMM Auto Finance JV)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2019/C 209/09)

1. Europeiska kommissionen mottog den 13 juni 2019 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([1]).

Denna anmälan berör följande företag:

— Toyota Financial Services Corporation (*TFS*, Japan), kontrollerat av Toyota Motor Corporation (*TMC*, Japan).

— Mazda Motor Corporation (*MMC*, Japan).

— SMM Auto Finance, Inc. (*SMMAF*, Japan).

TFS och MMC förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela SMMAF.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

— TFS erbjuder en rad finansiella tjänster globalt, bland annat finansiering av bilförsäljning, kreditkort och försäkringstjänster.

— MMC är globalt verksamt inom utveckling, tillverkning och försäljning av motorfordon och därtill hörande reservdelar och tillbehör.

— SMF erbjuder japanska konsumenter med Mazda-motorfordon som köpts i Japan sina tjänster. SMMAF är endast verksamt i Japan.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([2]).

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9382 – Toyota Financial Services Corporation/Mazda Motor Corporation/SMM Auto Finance JV

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

([1]) EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).
([2]) EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV